

Inovované učebné osnovy vyučovacích predmetov pre 7. ročník

Obsah:

Vzdelávacia oblasť: Jazyk a komunikácia	2
Slovenský jazyk 7. ročník	2
Literárna výchova 7. ročník.....	5
Anglický jazyk 7. ročník	7
Nemecký jazyk 7.ročník	11
Ruský jazyk 7.ročník	15
Vzdelávacia oblasť: Človek a príroda	19
Fyzika 7. ročník	19
Chémia 7.ročník	22
Biológia 7. ročník	25
Vzdelávacia oblasť: Človek a spoločnosť	28
Dejepis 7. ročník.....	28
Geografia 7. ročník	31
Občianska náuka 7. ročník	33
Vzdelávacia oblasť: Človek a hodnoty	35
Etická výchova 7. ročník.....	35
Náboženská výchova evanjelická 7.ročník	37
Náboženská výchova katolícka 7.ročník	41
Vzdelávacia oblasť: Človek a svet práce	44
Technika 7. ročník.....	44
Vzdelávacia oblasť: Matematika a práca s informáciami	47
Matematika 7. ročník	47
Informatika 7. ročník	51
Vzdelávacia oblasť: Umenie a kultúra	54
Výtvarná výchova 7. ročník.....	54
Hudobná výchova 7. ročník	56
Vzdelávacia oblasť: Zdravie a pohyb	59
Telesná a športová výchova 7. ročník	59

Slovenský jazyk a literatúra 7. ročník

Zložka: slovenský jazyk

Počet hodín týždenne: 3

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Podstatou predmetu slovenský jazyk a literatúra je viesť žiakov k uvedomeniu si jazykovej a kultúrnej pestrosti nielen v rámci Európy a sveta, ale aj v rámci jednotlivých sociálnych prostredí. Cez pochopenie významu jazyka pre národnú kultúru by mali žiaci dospieť k chápaniu odlišností, tolerancii a orientácii v multikultúrnom prostredí. Predmet slovenský jazyk a literatúra ako súčasť vzdelávacej oblasti Jazyk a komunikácia je jedným z kľúčových všeobecnovzdelávacích predmetov.

Jazyková časť predmetu sa zaoberá problematikou jazyka ako nástroja myslenia a komunikácie medzi ľuďmi. Jazyk je vnímaný ako potenciálny zdroj osobného a kultúrneho obohatenia človeka. Vo vyučovaní jazyka je v popredí analýza a interpretácia textov/prejavov a tvorba vlastných textov/prejavov, ktoré sú adekvátne konkrétnej komunikačnej situácii.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Cieľové kompetencie – jazyková zložka:

Komunikácia v materinskom jazyku:

Vedieť:

- sa vyjadrovať a tlmočiť svoje myšlienky, pocity a názory ústnou a písomnou formou;
- interaktívne a kreatívne reagovať primeraným spôsobom v rôznych spoločenských a kultúrnych súvislostiach, vo vzdelávaní a v odbornej činnosti;
- klásť otázky a dokázať správne odpovedať;
- rozvíjať si slovnú zásobu, vedieť správne používať gramatické javy a jazykové funkcie;
- rozlišovať spisovné a nespisovné výrazy a texty;
- správne používať rôzne jazykové štýly;
- vyhľadávať, zhromažďovať a spracovávať informácie a vedieť presvedčivým spôsobom argumentovať;
- viesť kritický a konštruktívny dialóg, dokázať hodnotiť literárne texty a oceňovať estetické kvality;
- sa správať empaticky a používať jazyk pozitívnym a sociálne zodpovedným spôsobom.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Vzdelávací obsah slovenského jazyka pre 7.ročník bol modifikovaný inovovaným Štátnym vzdelávacím programom.

Slovenský jazyk:

Opakovanie

Asertívna a efektívna komunikácia

Nespisovné slová v súkromnej komunikácii

Skratky

Slová cudzieho pôvodu

Slová podľa dobového výskytu

Pomnožné podstatné mená
Číslovky
Slovesný vid
Príslovky
Spojky
Predložky
Prisudzovací sklad
Diktáty /5/:
Opakovanie -vstupný
Cudzie slová
Pomnožné podstatné mená
Číslovky
Záverečné opakovanie učiva zo 7. ročníka - výstupný

Sloh

Príhovor/prívet
Umelecký opis
Dynamický opis
Charakteristika

- *Diktáty /4/:*
 - opakovanie učiva zo 6. ročníka
 - cudzie slová
 - číslovky
 - záverečné opakovanie učiva zo 7. ročníka

71 – 80 plnovýznamových slov

- *Kontrolné písomné slohové práce /2/:*
 - Umelecký opis
 - Charakteristika osoby

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

- motivačné metódy /rozprávanie, rozhovor, demonštrácia/ - ich cieľom je vzbudiť záujem žiakov,
- expozičné metódy /vysvetľovanie, inštruktáž, demonštrácia, rozhovor/ - cieľom je osvojiť si nové poznatky a zručnosti,
- fixačné metódy / ústne a písomné opakovanie, opakovanie s využitím učebnice a inej literatúry, domáce úlohy/ - ich cieľom je osvojenie a utvrdenie učiva.

5. UČEBNÉ ZDROJE

- KRAJČOVIČOVÁ, J. – KESSELOVÁ, J.: *Slovenský jazyk pre 6.ročník základnej školy*
- Internet, www.zobrovna.sk, rôzne druhy slovníkov, www.slex.sk, Jazyková poradňa odpovedá / M. Pisarčíková /

6. HODNOTENIE PREDMETU

Cieľom hodnotenia práce žiakov je poskytnúť žiakovi i rodičom informácie o tom, ako zvládol učivo, poukázať na to, v čom má nedostatky, v ktorej oblasti urobil pokroky. Toto hodnotenie je koncipované tak, aby žiaka motivovalo k čo najlepším študijným výsledkom a povzbudilo ho k ďalšej práci.

Pri hodnotení žiakov sa bude postupovať podľa Metodického pokynu na hodnotenie žiakov základnej školy č. 22/2011.

Vo výchovno-vzdelávacom procese sa bude uskutočňovať **priebežné a celkové hodnotenie**:

- **priebežné hodnotenie** v predmete sa bude uskutočňovať pri hodnotení čiastkových výsledkov a prejavov žiaka na vyučovacích hodinách a bude mať hlavne motivačný charakter; učiteľ bude zohľadňovať vekové a individuálne osobitosti žiaka a prihliadať na jeho momentálnu psychickú i fyzickú disponovanosť,
- **celkové hodnotenie** žiaka v predmete sa bude uskutočňovať na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a má čo najobjektívnejšie zhodnotiť úroveň jeho vedomostí, zručností a návykov vo vyučovacom predmete.

V procese hodnotenia bude učiteľ uplatňovať primeranú náročnosť, pedagogický takt voči žiakovi, rešpektovať práva dieťaťa a humánne sa správať voči žiakovi. Predmetom hodnotenia budú najmä učebné výsledky žiaka, ktoré dosiahol v predmete v súlade s požiadavkami vymedzenými v učebných osnovách, osvojené kľúčové kompetencie, ako aj usilovnosť, osobnostný rast, rešpektovanie práv iných osôb, ochota spolupracovať a správanie žiaka podľa školského poriadku.

Podklady na hodnotenie výchovno-vzdelávacích výsledkov a správania žiaka získa učiteľ najmä týmito metódami, formami a prostriedkami:

sústavným sledovaním výkonu žiaka a jeho pripravenosti na vyučovanie,

- rôznymi druhmi skúšok (ústnym skúšaním jednotlivca, frontálnym skúšaním, skúšaním žiakov v rámci skupinovej práce, formou didaktických testov po prebratí tematického celku, písomných cvičení),
- kontrolnými písomnými prácami /diktátmi/, ktoré sú predpísané osnovami,
- analýzou výsledkov rôznych činností žiaka,
- sústavným diagnostickým pozorovaním žiaka.

Podkladom pre celkové hodnotenie vyučovacieho predmetu budú:

- známka za ústnu odpoveď,
- známky za rôzne písomné druhy skúšok, didaktické testy
- posúdenie prejavov žiaka.

Hodnotenie slohových prác:

Známka	Počet chýb
1	28-26
2	25-21
3	20-14
4	13-9
5	8-0

kritériá hodnotenia:

- vonkajšia forma (max.4body)
 - a) čitateľnosť
 - b) zreteľné grafické členenie odsekov
 - c) prepísanie práce z konceptu do čistopisu
 - d) čistota textu
 - e) dodržiavanie okrajov
 - f) dodržanie predpísaného rozsahu
- II. vnútorná forma (max. 20)
 - a) obsah(max.4body) – dodržanie témy, myšlienkové vyústenie

- b) kompozícia(max.4body) -uplatnenie zodpovedajúceho slohového postupu, vnútorná stavba, členenie textu, nadväznosť a logickosť textu
- c) jazyk(max.4body) - správne využitie slovných druhov, morfológická správnosť jazykových prostriedkov, syntaktická správnosť jazykových prostriedkov, rôznorodosť, variabilnosť
- d) pravopis - 4b: 0-4 chyby
 3b: 5-8 chýb
 2b: 9-12chýb
 1b: 13-16 chýb
 0b: nad 17 chýb
- e) štýl (max.4body) - Správna štylizácia viet, Tvorivosť, Pútavosť
- III. celkový dojem (max.4body) - celkové vyznenie práce po jej prvom prečítaní.

Hodnotenie diktátov:

Ročník	Počet slov	Známka	Počet chýb
5	45-50	1	0-1
6	60-70	2	2-3
7	70-80	3	4-7
8	80-90	4	8-10
9	80-90	5	nad 11

Slovenský jazyk a literatúra 7. ročník

Zložka: Literárna výchova

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah výučby vychádza zo vzdelávacej oblasti slovenský jazyk a literatúra. Pri tvorbe obsahovej náplne predmetu sme vychádzali z obsahového štandardu Slovenského jazyka a literatúry. Na túto vzdelávaciu oblasť vyčlenil inovovaný ŠVP 2 vyučovacie hodiny, t.j. 66 vyučovacích hodín literatúry ročne.

Základným princípom osnovania obsahu je rozvoj čítania ako všestranného osvojovania umeleckého textu. Dôraz sa kladie na postupné rozvíjanie čitateľa od naivnej úrovne (charakteristickej hlavne pre 1. stupeň ZŠ) cez schopnosť analyzovať sémantiku umeleckého textu (analytické čítanie), porozumieť jej a prenikať do znakovkej podstaty textu, až po schopnosť pracovať s jeho významom na vyššej individuálnej úrovni spracovania, t.j. syntetizovať ho, interpretovať a hodnotiť zo všetkých jeho stránok (syntetické, hodnotiace čítanie).

Tento princíp usporiadania obsahu smeruje k rozvíjaniu čitateľských kompetencií, resp. súboru vedomostí, zručností, hodnôt a postojov zameraných na príjem umeleckého textu, jeho analýzu a hodnotenie.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Cieľom vyučovacieho predmetu literárna výchova je rozvíjať čitateľské a interpretačné zručnosti žiakov.

Základnou úlohou literárnej výchovy na 2. stupni ZŠ je postupný prechod jednotlivými fázami čítania:

- čítanie so simultánnym porozumením;
- analýza štruktúry textu a identifikácia jeho významu;
- hodnotenie textu.

POZNÁVACIE A ČITATEĽSKÉ KOMPETENCIE

1. Recitovať spamäti prozaické a básnické diela.
2. Nahlas a plynule čítať umelecký alebo náučný text.
3. Rešpektovať rytmickú usporiadanosť básnického textu.
4. Čítať text postavy dramatického diela pri spoločnom dramatizovanom čítaní.

5. Modulovať hlas podľa zmyslu textu.
6. Zapamätať si potrebné fakty a definície a vedieť demonštrovať ich znalosť.
7. Vysvetliť podstatu osvojených javov a vzťahov medzi nimi.
8. Usporiadať známe javy do tried.
9. Aplikovať literárnovedné vedomosti na literárne texty s analogickou štruktúrou.
10. Analyzovať umelecký text po štylisticko-lexikálnej a kompozičnej stránke a určiť funkciu jednotlivých prvkov pre celkové vyznenie diela.
11. Sformulovať vlastné hodnotenie diela a podložiť svoje stanovisko argumentmi.
12. Transformovať literárny text.
13. Vytvoriť krátky umelecký alebo náučný text.
14. Orientovať sa v školskej a verejnej knižnici.
15. Vedieť získať informácie z knižných a elektronických zdrojov.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Opakovanie učiva zo 6. ročníka

I. Umelecká literatúra v poézii - Anekdoty

Poézia
Piesne

II. Umelecká literatúra v próze – Detský hrdina v literatúre

Dobrodružstvo v literatúre
Fantasy literatúra
Detektívka
Western
Robinsonáda

III. Dramatické umenie

Opakovanie učiva zo 7.ročníka

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

- motivačné metódy /rozprávanie, rozhovor, demonštrácia/ - ich cieľom je vzbudiť záujem žiakov,
- expozičné metódy /vysvetľovanie, inštruktáž, demonštrácia, rozhovor/ - cieľom je osvojiť si nové poznatky a zručnosti,
- fixačné metódy / ústne a písomné opakovanie, opakovanie s využitím učebnice a inej literatúry, domáce úlohy/ - ich cieľom je osvojenie a utvrdenie učiva.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Petríková, Daniela: Literárna výchova pre 7. ročník základných škôl a 2. ročník gymnázií s osemročným štúdiom, Prievidza, Združenie EDUCO 2011, 1. vydanie

- časopisy, encyklopédie, www.zborovna.sk, www.google.sk, www.wikipedia, Rozprávky - rozpravky.wz.cz a iné,

- Virtuálna knižnica,

Užitočné webové stránky: www.zlatyfond.sme.sk ,www.osobnosti.sk ,www.uluv.sk , www.slex.sk,
www.encyklopedia.sme.sk, www.litcentrum.sk, www.wikipedia.sk

6. HODNOTENIE PREDMETU

Cieľom hodnotenia práce žiakov je poskytnúť žiakovi i rodičom informácie o tom, ako zvládol učivo, poukázať na to, v čom má nedostatky, v ktorej oblasti urobil pokroky. Toto hodnotenie je

koncipované tak, aby žiaka motivovalo k čo najlepším študijným výsledkom a povzbudilo ho k ďalšej práci.

Pri hodnotení žiakov sa bude postupovať podľa Metodického pokynu na hodnotenie žiakov základnej školy č. 22/2011.

Vo výchovno-vzdelávacom procese sa bude uskutočňovať **priebežné a celkové hodnotenie**:

- **priebežné hodnotenie** v predmete sa bude uskutočňovať pri hodnotení čiastkových výsledkov a prejavov žiaka na vyučovacích hodinách a bude mať hlavne motivačný charakter; učiteľ bude zohľadňovať vekové a individuálne osobitosti žiaka a prihliadať na jeho momentálnu psychickú i fyzickú disponovanosť,
- **celkové hodnotenie** žiaka v predmete sa bude uskutočňovať na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a má čo najobjektívnejšie zhodnotiť úroveň jeho vedomostí, zručností a návykov vo vyučovacom predmete.

V procese hodnotenia bude učiteľ uplatňovať primeranú náročnosť, pedagogický takt voči žiakovi, rešpektovať práva dieťaťa a humánne sa správať voči žiakovi. Predmetom hodnotenia budú najmä učebné výsledky žiaka, ktoré dosiahol v predmete v súlade s požiadavkami vymedzenými v učebných osnovách, osvojené kľúčové kompetencie, ako aj usilovnosť, osobnostný rast, rešpektovanie práv iných osôb, ochota spolupracovať a správanie žiaka podľa školského poriadku.

Podklady na hodnotenie výchovno-vzdelávacích výsledkov a správania žiaka získa učiteľ najmä týmito metódami, formami a prostriedkami:

- sústavné diagnostické pozorovanie žiaka,
- sústavné sledovanie výkonu žiaka a jeho pripravenosti na vyučovanie,
- rôzne druhy skúšok (písomné, ústne), didaktické testy,
- analýza výsledkov rôznych činností žiaka,

Podkladom pre celkové hodnotenie vyučovacieho predmetu budú:

- známka za ústnu odpoveď,
- známky za rôzne písomné druhy skúšok, didaktické testy
- posúdenie prejavov žiaka.

Anglický jazyk 7. ročník

Počet hodín týždenne: 3

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovacím predmet anglický jazyk patrí medzi všeobecnovzdelávacie predmety a spoločne s vyučovacím predmetom slovenský jazyk a literatúra, resp. jazyk národnostnej menšiny a literatúra vytvára vzdelávaciu oblasť Jazyk a komunikácia.

Vzhľadom na široké využitie cudzích jazykov v súkromnej a profesijnej oblasti života, či už pri ďalšom štúdiu, cestovaní, spoznávaní kultúr aj v práci, sa dôraz pri vyučovaní cudzích jazykov kladie na praktické využitie osvojených kompetencií, efektívnu komunikáciu a činnostne zameraný prístup. Komunikácia v cudzích jazykoch je podľa Európskeho referenčného rámca (ES, 2007, s. 5) založená na schopnosti porozumieť, vyjadrovať myšlienky, pocity, fakty a názory ústnou a písomnou formou v primeranej škále spoločenských a kultúrnych súvislostí podľa želaní a potrieb jednotlivca.

Výučba prvého cudzieho jazyka, t. j. anglického jazyka smeruje k dosiahnutiu komunikačnej úrovne A2 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (SERR) na konci nižšieho stredného vzdelávania. Označenie úrovne A2 je používateľ základného jazyka.

Charakteristika ovládania anglického jazyka na úrovni A2 podľa SERR je nasledujúca:

Rozumie vetám a často používaným výrazom vzťahujúcim sa na oblasti, ktoré sa ho bezprostredne týkajú (napríklad najzákladnejšie informácie o sebe, o rodine, nakupovaní, miestnom zemepise a o zamestnaní). Dokáže komunikovať v jednoduchých a rutinných úlohách vyžadujúcich si jednoduchú a priamu výmenu informácií o známych a bežných záležitostiach. Dokáže jednoduchými

slovami opísať svoje rodinné zázemie, bezprostredné okolie a záležitosti v oblastiach nevyhnutných potrieb (SERR, 2013, s. 26).

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Všeobecné ciele vyučovacieho predmetu anglický jazyk vychádzajú z modelu všeobecných kompetencií a komunikačných jazykových kompetencií, ako ich uvádza Spoločný európsky referenčný rámec pre jazyky (ŠPÚ, 2013). Pri formulácii cieľov vyučovacieho predmetu sa zdôrazňuje činnostne zameraný prístup - na splnenie komunikačných úloh sa žiaci musia zapájať do komunikačných činností a ovládať komunikačné stratégie.

Cieľom vyučovacieho predmetu anglický jazyk je umožniť žiakom:

- efektívne používať všeobecné kompetencie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností,
- využívať komunikačné jazykové kompetencie tak, aby sa komunikačný zámer realizoval vymedzeným spôsobom,
- v receptívnych jazykových činnostiach a stratégiách (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) spracovať hovorený alebo napísaný text ako poslucháč alebo čitateľ, v produktívnych a interaktívnych jazykových činnostiach a stratégiách (ústny prejav, písomný prejav) vytvoriť ústny alebo písomný text,
- používať hovorené a písané texty v komunikačných situáciách na konkrétne funkčné ciele.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Výkonový štandard určuje požiadavky na komunikačné jazykové činnosti a stratégie: počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením, písomný prejav a ústny prejav, ktoré má žiak dosiahnuť na konci každého ročníka. Navrhované delenie výkonových štandardov do ročníkov je iba odporúčané (nie povinné), pričom žiak musí na konci nižšieho stredného vzdelávania dosiahnuť úroveň A 2.

Jazykové činnosti a stratégie sa rozvíjajú väčšinou integrovane, t.j. viaceré súčasne. Dôraz na konkrétne jazykové činnosti sa odvíja od komunikačnej situácie, v ktorej sa účastníci komunikácie nachádzajú.

Výkonový štandard nadväzuje na výkony stanovené pre 5. ročník ZŠ, t.j. na komunikačnú úroveň A1.

TEMATICKÉ CELKY:	Počet hodín:
Predstavenie	7
1. Mój život	14
2. Moja budúcnosť	15
3. Čas a miesta	14
4. Mestá	19
5. Skúsenosti	17
6. Čo sa deje?	13

Počúvanie s porozumením – výkonový štandard

Žiak na konci 7. ročníka dokáže:

- porozumieť podstate počutého natoľko, aby bol schopný splňať konkrétne potreby za predpokladu, že reč je jasne formulovaná a pomaly artikulovaná,
- porozumieť slovným spojeniam a vetám vzťahujúcim sa na bežné oblasti každodenného života, porozumieť základným informáciám v krátkych zvukových záznamoch, v ktorých sa hovorí o predvídateľných každodenných záležitostiach.
- pochopiť vety, výrazy a slová, ktoré sa ho priamo týkajú,
- porozumieť základným bodom v rečovom prejave na témy, ktoré sú mu známe.

Čítanie s porozumením – výkonový štandard

Žiak na konci 7. ročníka dokáže:

- porozumieť krátkym jednoduchým textom, ktoré obsahujú veľmi frekventovanú slovnú zásobu,
- rozumieť označeniam a nápisom na verejných miestach,
- pochopiť konkrétne informácie v jednoduchších písaných materiáloch, s ktorými prichádza do styku, akými sú napríklad listy, brožúry a krátke texty,
- porozumieť jednoduchým osobným listom,
- vyhľadať konkrétne informácie v jednoduchých každodenných materiáloch, akými sú napríklad prospekty, jedálne lístky, programy a časové harmonogramy,
- z kontextu krátkeho prečítaného textu pochopiť význam niektorých neznámych slov.

Písomný prejav – výkonový štandard

Žiak na konci 7. ročníka dokáže:
napísať jednoduché osobné listy,

- zaznamenať krátky jednoduchý odkaz za predpokladu, že môže požiadať o jeho zopakovanie a preformulovanie,
- stručne a krátkymi vetami predstaviť a charakterizovať osoby a veci,
- napísať jednoduché vety a spojiť ich najčastejšie sa vyskytujúcimi spojovacími výrazmi,
- jednoducho opísať aspekty všedného dňa - miesto, škola, rodina.

Ústny prejav – výkonový štandard

Ústny prejav – dialóg

Žiak na konci 7. ročníka dokáže:

- komunikovať v jednoduchých a bežných situáciách, ktoré vyžadujú jednoduchú a priamu výmenu informácií na známe a bežné témy,
- zvládnuť krátke spoločenské konverzačné výmeny,
- zapojiť sa do krátkych rozhovorov na známe a bežné témy,
- používať jednoduché zdvorilostné formy oslovenia,
- vyjadriť, čo sa mu páči a čo nie,
- požiadať o rôzne jednoduché informácie, služby a veci, alebo ich poskytnúť.

Ústny prejav – monológ

Žiak na konci 7. ročníka dokáže:

- opísať každodenné skutočnosti zo svojho prostredia, napríklad ľudí, školu a miesto,
- opísať niečo ako jednoduchý sled myšlienok,
- podať krátky jednoduchý opis udalostí a činností, opísať svoje plány a osobné skúsenosti.

Kompetencie súvisia s komunikačnými situáciami v ústnom a písomnom prejave a zahŕňajú reakcie účastníkov komunikácie. **Funkcie** sú chápané ako základné časti komunikácie. Žiaci ich musia ovládať, aby sa mohla komunikácia v cudzom jazyku uskutočniť, pričom s niektorými z nich sa stretnú až na vyšších úrovniach. **Interakčné schémy** sú časťou, ktorá vyjadruje pragmatické kompetencie, nie je uzavretá a charakterizuje jednotlivé úrovne. Poskytuje učiteľovi základný rámec pre rozvoj komunikačných jazykových činností a stratégií v súlade s príslušnou úrovňou, pričom platí, že čím je úroveň vyššia, tým sa možnosti jazykového prejavu rozširujú. **Jazyková dimenzia** dokresľuje uvedené funkcie a jej ovládanie by nemalo byť samostatným cieľom, ale prostriedkom na správne vyjadrenie jednotlivých funkcií jazyka.

Diskurzívna dimenzia opisuje formu realizácie komunikačného kontextu, funkčné štýly a typy textov. Zameriava sa na rozvíjanie schopnosti žiakov usporiadať vety v takom poradí, aby vedeli vytvoriť koherentný jazykový celok a prispôsobili svoj jazykový prejav prijímateľovi. Rozvíjanie **Interkultúrnej dimenzie** umožňuje žiakom, aby sa dokázali prispôsobiť zásadám sociálnej kohézie v cieľových krajinách. Do tejto dimenzie zároveň patria interkultúrne kompetencie, t. j. znalosti a povedomie o rôznych etnických, kultúrnych a sociálnych skupinách, akceptácia ľudí z iných kultúr s

ich rozdielnym správaním a hodnotami, schopnosť interpretovať, kriticky vnímať a hodnotiť udalosti, dokumenty a produkty vlastnej kultúry aj iných kultúr.

Časť **Diskurzna dimenzia a Interkultúrna dimenzia** v obsahovom štandarde sú iba **odporúčané** a dotvárajú kontext na využitie funkcií jazyka a interakčných schém. **Diskurzna dimenzia a Interkultúrna dimenzia** sú pre učiteľa východiskom a poskytujú mu priestor, aby ich dopĺňal podľa špecifických potrieb vo svojej škole

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

V učebnom procese vyučovania – osvojovania anglického jazyka sa uplatňuje komunikatívny prístup. Na 2. stupni ZŠ by mala prevládať uvedomeno-praktická metóda, ktorá integruje učenie sa návykom a uvedomené učenie, vylučuje nefunkčné teoretizovanie, zameriava sa na rozumovú, vôľovú a citovú stránku osobnosti žiaka.

Prvou podmienkou komunikácie je komunikatívna situácia. Situácie ako súčasť učebného obsahu treba plánovať, lebo v rámci nich sa nacvičuje verbálna a neverbálna komunikácia, uskutočňuje sa osvojovanie nových lexikálnych jednotiek a gramatických javov. Najvhodnejšie sú také autentické situácie, do akých sa žiaci dostávajú v bežnom živote. Autentickými situáciami na vyučovacích hodinách sú rozhovory o prečítaných textoch, o programoch v televízii a rozhlase, o osobných zážitkoch žiakov. V rámci týchto situácií sa nacvičuje aj neverbálna komunikácia: gestá, mimika, vzdialenosť medzi účastníkmi komunikácie, kontakt zrakom a pod. v závislosti od vzťahu medzi partnermi. Na vyučovacích hodinách autentické rozhovory nahrádzajú simulované, inscenované situácie, ktoré možno navodiť pomocou audiovizuálnych pomôcok a motivačnými, resp. uvádzajúcimi rozhovormi. Náležitou motiváciou na takéto rozhovory a besedy je vytváranie takých situácií, v ktorých jeden z účastníkov komunikácie chce získať nové informácie. Vo všetkých situáciách je však dôležité využívať osobné skúsenosti žiakov, najmä tie, ktoré ostatní účastníci komunikácie nepoznajú, a vyžadovať od nich autentické odpovede prirodzené pre reč daného veku žiakov. Podobne je dôležité, aby žiak hral vlastnú úlohu, nie úlohu dospelých, a takto sa naučil verbálne a neverbálne správať v rozličných situáciách týkajúcich sa jeho osobného života. Pri plánovaní situácií by mal učiteľ predvídať a plánovať aj to, aké lexikálne jednotky a vetné štruktúry budú žiaci potrebovať na realizáciu komunikácie.

Ďalšou podmienkou rečovej komunikácie je jednoznačná identifikácia reči: porozumenie reči partnera, porozumenie textu, presnému významu lexikálnych jednotiek a pod. V záujme jednoznačnej identifikácie reči okrem vysvetlenia lexikálnych jednotiek výkladom a opisom v 5. aj v 6. ročníku je vhodné a potrebné aj vysvetlenie prekladom.

Komunikatívny prístup vo vyučovaní vyžaduje prirodzenú sémantizáciu reči. To znamená, že aj lexikálne jednotky, aj potrebné gramatické javy treba znázorňovať a nacvičovať v reálnych situáciách, nie izolovane.

Štvrtou, veľmi dôležitou podmienkou rečovej komunikácie je vhodná motivácia. Podľa názoru psycholingvistov najvhodnejší je taký typ motivácie, pri ktorej žiak chce a má čo povedať partnerovi, chce sa dačo dozvedieť, keď sa hovorí o takých udalostiach a zážitkoch, ktoré niečo znamenajú v jeho živote. Motivácia je vtedy dobrá, keď sa učiteľovi podarí vytvoriť kladný citový vzťah k obsahu vyučovacích hodín, vrátane činností. Je to podmienkou trvalého zafixovania učiva v pamäti. Na úrovni A1 je vhodné striedať činnosti, témy precvičovať formou rozličných činností.

5. UČEBNÉ ZDROJE

1. Project 3 štvrté vydanie; Oxford University Press, 2013,
2. Pracovný zošit k učebnici: Project 3 štvrté vydanie; Oxford University Press, 2013,
3. Anglicko-slovenské, Slovensko- anglické slovníky: Password 1993, Lingea 2002
4. Internet, webové stránky

6. HODNOTENIE PREDMETU

Hodnotenie učiteľom: ústnou formou alebo písomnou formou: ich cieľom je ohodnotiť vedomosti žiaka a jeho spôsobilosti, pomáhať učiteľom aj žiakom monitorovať pokrok žiaka v učení. Forma a obsah hodnotenia by mali reflektovať skúsenosti detí z vyučovania (typy úloh sú žiakom známe z vyučovacieho procesu).

Hodnotenie spolužiakmi: má mať motivačnú funkciu, viesť žiakov k väčšej vzájomnej tolerancii a naučiť ich všímať si pozitíva práce spolužiakov, čo môže pozitívne ovplyvniť atmosféru v triede, pretože žiaci sa učia rešpektovať jeden druhého.

Sebahodnotenie: rozvíja kognitívne spôsobilosti žiaka, ako je napríklad monitorovanie vlastného pokroku v učení, uvedomovanie si svojich schopností, štýlov učenia a kladenia si vlastných cieľov. Proces hodnotenia prebieha zo začiatku v materinskom jazyku. Medzi najčastejšie metódy sebahodnotenia patria: portfólio, dotazníky, rozhovory s učiteľom a denníky. Portfólio obsahuje sebahodnotiace záznamy, hodnotenie učiteľom a zbierku prác, ktoré žiak vytvorí počas určitého obdobia. Súčasťou portfólia môžu byť písomné práce, kresby, projekty, výsledky testov a pod., ktoré si do portfólia vyberá žiak podľa vlastného uváženia.

Na základe metodického pokynu **č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy** Hodnotiť sa budú:

- písomné práce - kontrolné previerky, testy, protokoly praktických cvičení, referáty, aktivita na hodine,
- ústne odpovede.

Hodnotenie známku podľa stupnice:

100% - 90%	= 1 - výborný
89% - 80%	= 2 - chválitebný
79% - 50%	= 3 - dobrý
49% - 25%	= 4 - dostatočný
24% - 0%	= 5 – nedostatočný

Nemecký jazyk 9. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovacím predmetom druhý cudzí jazyk patrí medzi všeobecno-vzdelávacie predmety a spoločne s vyučovacím predmetom anglický jazyk, slovenský jazyk a literatúra, resp. jazyk národnostnej menšiny a literatúra vytvára vzdelávaciu oblasť Jazyk a komunikácia. Nemecký jazyk – nižšie stredné vzdelávanie, úroveň A1

Vzhľadom na široké využitie cudzích jazykov v súkromnej a profesijnej oblasti života, či už pri ďalšom štúdiu, cestovaní, spoznávaní kultúr aj práci, sa dôraz pri vyučovaní cudzích jazykov kladie na praktické využitie osvojených kompetencií, efektívnu komunikáciu a činnostne zameraný prístup. Komunikácia v cudzích jazykoch je podľa Európskeho referenčného rámca (ES, 2007, s. 5) založená na schopnosti porozumieť, vyjadrovať myšlienky, pocity, fakty a názory ústnou a písomnou formou v primeranej škále spoločenských a kultúrnych súvislostí podľa želaní a potrieb jednotlivca.

Výučba druhého cudzieho jazyka smeruje k dosiahnutiu komunikačnej úrovne A1 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (SERR) na konci nižšieho stredného vzdelávania. Označenie úrovne A1 je používateľ základného jazyka.

Charakteristika ovládania nemeckého jazyka na úrovni A1 podľa SERR je nasledujúca:

Rozumie známym každodenným výrazom a najzákladnejším slovným spojeniam, ktorých účelom je uspokojenie konkrétnych potrieb, a tieto výrazy a slovné spojenia dokáže používať. Dokáže predstaviť seba aj iných a dokáže klásť a odpovedať na otázky o osobných údajoch, ako napríklad kde žije, o ľuďoch, ktorých pozná, a o veciach, ktoré vlastní. Dokáže sa dohovoriť jednoduchým spôsobom za predpokladu, že partner v komunikácii rozpráva pomaly a jasne a je pripravený mu pomôcť (SERR, 2013, s. 26).

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Všeobecné ciele vyučovacieho predmetu nemecký jazyk vychádzajú z modelu všeobecných kompetencií a komunikačných jazykových kompetencií, ako ich uvádza Spoločný európsky referenčný rámec pre jazyky (ŠPÚ, 2013). Pri formulácii cieľov vyučovacieho predmetu sa zdôrazňuje činnostne zameraný prístup -na splnenie komunikačných úloh sa žiaci musia zapájať do komunikačných činností a ovládať komunikačné stratégie.

Cieľom vyučovacieho predmetu nemecký jazyk je umožniť žiakom:

- efektívne používať všeobecné kompetencie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností,
- využívať komunikačné jazykové kompetencie tak, aby sa komunikačný zámer realizoval vymedzeným spôsobom,
- v receptívnych jazykových činnostiach a stratégiách (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) spracovať hovorený alebo napísaný text ako poslucháč alebo čitateľ,
- v produktívnych a interaktívnych jazykových činnostiach a stratégiách (ústny prejav, písomný prejav) vytvoriť ústny alebo písomný text,
- používať hovorené a písané texty v komunikačných situáciách na konkrétne funkčné ciele.

KOMPETENCIE

„Používatelia jazyka a učiaci sa jazyk využívajú mnoho kompetencií, ktoré získali vďaka svojim predchádzajúcim skúsenostiam, a ktoré môžu aktivovať tak, aby mohli plniť vzdelávacie úlohy a aktivity v komunikačných situáciách, v ktorých sa nachádzajú. Kompetencie sú súhrnom vedomostí, zručností a vlastností, ktoré umožňujú jednotlivcovi konať“ (SERR, 2013, s. 12, 103).

I. VŠEOBECNÉ KOMPETENCIE

Všeobecné kompetencie sú tie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale ktoré sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností. (SERR, 2013,s.12)

Žiak dokáže:

- uvedomelo získavať nové vedomosti a zručnosti,
- opakovať si osvojené vedomosti a dopĺňať si ich,
- uvedomovať si stratégie učenia pri osvojení si cudzieho jazyka,
- opísať rôzne stratégie učenia s cieľom pochopiť ich a používať,
- chápať potrebu vzdelávania sa v cudzom jazyku,
- dopĺňať si vedomosti a rozvíjať rečové zručnosti, prepájať ich s poznaným, systematizovať ich a využívať pre svoj ďalší rozvoj a reálny život,
- kriticky hodnotiť svoj pokrok, prijímať spätnú väzbu a uvedomovať si možnosti svojho rozvoja,
- udržať pozornosť pri prijímaní poskytovaných informácií,
- pochopiť zámer zadanej úlohy,
- účinne spolupracovať vo dvojiciach i v pracovných skupinách,
- aktívne a často využívať doteraz osvojený jazyk,
- využívať dostupné materiály pri samostatnom štúdiu,
- byť otvorený kultúrnej a etnickej rôznorodosti.

II. Komunikačné jazykové kompetencie

Komunikačné jazykové kompetencie sú tie, ktoré umožňujú učiacemu sa konať s použitím konkrétnych jazykových prostriedkov (SERR, 2013, s. 12). Na uskutočnenie komunikačného zámeru a potrieb sa vyžaduje komunikačné správanie, ktoré je primerané danej situácii a bežné vo vybraných krajinách, kde sa hovorí nemeckým jazykom.

Komunikačné kompetencie sa skladajú z týchto zložiek:

- jazykové kompetencie,
- sociolingválne kompetencie,
- pragmatické kompetencie.

1 Jazyková kompetencia

Učiaci sa na úrovni A1:

- používať iba základný rozsah jednoduchých výrazov týkajúcich sa osobných údajov a potrieb konkrétneho typu,
- používať základný repertoár slovnej zásoby izolovaných slov a slovných spojení vzťahujúcich sa na dané konkrétne situácie,
- používať iba obmedzené ovládanie základných gramatických štruktúr a typov viet, ktoré sú súčasťou osvojeného repertoáru,
- ovládať výslovnosť obmedzeného repertoáru naučených slov a slovných spojení zrozumiteľnú pre rodených hovoriacich, ktorí sú zvyknutí komunikovať s cudzincami,
- odpísať známe slová a krátke slovné spojenia, napríklad jednoduché pokyny alebo inštrukcie, názvy každodenných predmetov, názvy obchodov a bežne používané ustálené spojenia,
- vyhláskovať svoju adresu, štátnu príslušnosť a ostatné osobné údaje. (SERR, 2013,s.111-119)

2 Sociolingvistická kompetencia

Žiak dokáže:

- nadviazať základnú spoločenskú konverzáciu tak, že použije najjednoduchšie spôsoby vyjadrenia zdvorilosti: dokáže pozdraviť aj rozlúčiť sa, predstaviť sa, poďakovať, ospravedlniť sa, atď. (SERR,2013,s.123)

3 Pragmatická kompetencia

Žiak dokáže:

- spájať slová alebo skupiny slov pomocou najzákladnejších lineárnych spojovacích výrazov, napríklad „a“ alebo „potom“,
- zvládnuť veľmi krátke izolované a väčšinou vopred naučené výpovede, ktoré sú poznamenané mnohými pauzami, nevyhnutnými na hľadanie výrazových prostriedkov, na artikuláciu menej známych slov a na pokusy o vhodnejšiu formuláciu. (SERR, 2013,s.127,131)

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

TÉMY	GRAMATIKA	KOMPETENCIE
• Predstaviť sa• Miesto bývania, štát• Škola	• Nemecká abeceda• Používanie slovesa bývať• Základné číslovky od 1 do 100	• Vypočúť a podať informáciu• Povedať o sebe• Reagovať pri prvom stretnutí
• Slovesá• Kamaráti• Narodeniny	• Časovanie pravidelných slovies• Časovanie slovesa byť• Akuzatív podstatných mien	• Vypočúť si a podať informáciu• Stanoviť a prijať pravidlá• Uistiť sa v rozhovore, že nám bolo rozumieť
• Záluby• Športy• Hudba• Dni v týždni• Televízia• Cestovanie	• Privlastňovacie zámená• Sloveso hrať• Názvy hudobných nástrojov• Sloveso mať• Sloveso chcieť• Sloveso cestovať	• Vedieť použiť v kontexte• Povedať čo rád hrám• Vedieť vymenovať• Vypočúť a podať informáciu• Vedieť povedať čo chcem.• Vedieť použiť v kontexte

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

V učebnom procese vyučovania – osvojovania nemeckého jazyka sa uplatňuje komunikatívny prístup. Na 2. stupni ZŠ by mala prevládať uvedomeno-praktická metóda, ktorá integruje učenie sa návykom a uvedomené učenie, vylučuje nefunkčné teoretizovanie, zameriava sa na rozumovú, vôľovú a citovú stránku osobnosti žiaka.

Prvou podmienkou komunikácie je komunikatívna situácia. Situácie ako súčasť učebného obsahu treba plánovať, lebo v rámci nich sa nacvičuje verbálna a neverbálna komunikácia, uskutočňuje sa osvojovanie nových lexikálnych jednotiek a gramatických javov. Najvhodnejšie sú také autentické situácie, do akých sa žiaci dostávajú v bežnom živote. Autentickými situáciami na vyučovacích hodinách sú rozhovory o prečítaných textoch, o programoch v televízii a rozhlase, o osobných zážitkoch žiakov. V rámci týchto situácií sa nacvičuje aj neverbálna komunikácia: gestá, mimika, vzdialenosť medzi účastníkmi komunikácie, kontakt zrakom a pod. v závislosti od vzťahu medzi partnermi. Na vyučovacích hodinách autentické rozhovory nahrádzajú simulované, inscenované situácie, ktoré možno navodiť pomocou audiovizuálnych pomôcok a motivačnými, resp. uvádzajúcimi rozhovormi. Náležitou motiváciou na takéto rozhovory a besedy je vytváranie takých situácií, v ktorých jeden z účastníkov komunikácie chce získať nové informácie. Vo všetkých situáciách je však dôležité využívať osobné skúsenosti žiakov, najmä tie, ktoré ostatní účastníci komunikácie nepoznajú, a vyžadovať od nich autentické odpovede prirodzené pre reč daného veku žiakov. Podobne je dôležité, aby žiak hral vlastnú úlohu, nie úlohu dospelých, a takto sa naučil verbálne a neverbálne správať v rozličných situáciách týkajúcich sa jeho osobného života. Pri plánovaní situácií by mal učiteľ predvídať a plánovať aj to, aké lexikálne jednotky a vetné štruktúry budú žiaci potrebovať na realizáciu komunikácie.

Ďalšou podmienkou rečovej komunikácie je jednoznačná identifikácia reči: porozumenie reči partnera, porozumenie textu, presnému významu lexikálnych jednotiek a pod. V záujme jednoznačnej identifikácie reči okrem vysvetlenia lexikálnych jednotiek výkladom a opisom, je vhodné a potrebné aj vysvetlenie prekladom.

Komunikatívny prístup vo vyučovaní vyžaduje prirodzené používanie jazyka. To znamená, že aj lexikálne jednotky, aj potrebné gramatické javy treba znázorňovať a nacvičovať v reálnych situáciách, nie izolovane.

Štvrtou, veľmi dôležitou podmienkou rečovej komunikácie je vhodná motivácia. Podľa názoru psycholingvistov najvhodnejší je taký typ motivácie, pri ktorej žiak chce a má čo povedať partnerovi, chce sa dačo dozvedieť, keď sa hovorí o takých udalostiach a zážitkoch, ktoré niečo znamenajú v jeho živote. Motivácia je vtedy dobrá, keď sa učiteľovi podarí vytvoriť kladný citový vzťah k obsahu vyučovacích hodín, vrátane činností. Je to podmienkou trvalého zafixovania učiva v pamäti. Na úrovni A1 je vhodné striedať činnosti, témy precvičovať formou rozličných činností.

5. UČEBNÉ ZDROJE

1. Beste Freunde 1 prvé vydanie; Munchen Deutschland, 2015,
2. Pracovný zošit k učebnici: Beste Freunde 1 prvé vydanie; Munchen Deutschland, 2015,
3. Bilinguálne i monlinguálne slovníky, papierové i virtuálne
4. Internet, webové stránky, Power Pointové prezentácie, vzdelávacie CD, DVD.
5. Obrázky, plagáty, kalendáre, jedálne lístky, letáky, fotografie, dopisy, pohľadnice.

6. HODNOTENIE PREDMETU

Hodnotenie učiteľom: ústnou formou alebo písomnou formou: ich cieľom je ohodnotiť vedomosti žiaka a jeho spôsobilosti, pomáhať učiteľom aj žiakom monitorovať pokrok žiaka v učení. Forma a obsah hodnotenia by mali reflektovať skúsenosti detí z vyučovania (typy úloh sú žiakom známe z vyučovacieho procesu).

Hodnotenie spolužiakmi: má mať motivačnú funkciu, viesť žiakov k väčšej vzájomnej tolerancii a naučiť ich všímať si pozitíva práce spolužiakov, čo môže pozitívne ovplyvniť atmosféru v triede, pretože žiaci sa učia rešpektovať jeden druhého.

Sebahodnotenie: rozvíja kognitívne spôsobilosti žiaka, ako je napríklad monitorovanie vlastného pokroku v učení, uvedomovanie si svojich schopností, štýlov učenia a kladenia si vlastných cieľov. Proces hodnotenia prebieha zo začiatku v materinskom jazyku. Medzi najčastejšie metódy

sebahodnotenia patria: portfólio, dotazníky, rozhovory s učiteľom a denníky. Portfólio obsahuje sebahodnotiace záznamy, hodnotenie učiteľom a zbierku prác, ktoré žiak vytvorí počas určitého obdobia. Súčasťou portfólia môžu byť písomné práce, kresby, projekty, výsledky testov a pod., ktoré si do portfólia vyberá žiak podľa vlastného uváženia.

Na základe metodického pokynu **č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy** Hodnotiť sa budú:

- písomné práce - kontrolné previerky, testy, protokoly praktických cvičení, referáty, aktivita na hodine,
- ústne odpovede.

Hodnotenie známku podľa stupnice:

100% - 90%	= 1 - výborný
89% - 75%	= 2 - chválitebný
74% - 50%	= 3 - dobrý
49% - 25%	= 4 - dostatočný
24% - 0%	= 5 - nedostatočný

Ruský jazyk 9. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovací predmet druhý cudzí jazyk patrí medzi všeobecnovzdelávacie predmety a spoločne s vyučovacím predmetom anglický jazyk, slovenský jazyk a literatúra, resp. jazyk národnostnej menšiny a literatúra vytvára vzdelávaciu oblasť Jazyk a komunikácia. Vzhľadom na široké využitie cudzích jazykov v súkromnej a profesijnej oblasti života, či už pri ďalšom štúdiu, cestovaní, spoznávaní kultúr aj práci, sa dôraz pri vyučovaní cudzích jazykov kladie na praktické využitie osvojených kompetencií, efektívnu komunikáciu a činnostne zameraný prístup. Komunikácia v cudzích jazykoch je podľa Európskeho referenčného rámca (ES, 2007, s. 5) založená na schopnosti porozumieť, vyjadrovať myšlienky, pocity, fakty a názory ústnou a písomnou formou v primeranej škále spoločenských a kultúrnych súvislostí podľa želaní a potrieb jednotlivca.

Výučba druhého cudzieho jazyka smeruje k dosiahnutiu komunikačnej úrovne A1 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (SERR) na konci nižšieho stredného vzdelávania. Označenie úrovne A1 je používateľ základného jazyka.

Charakteristika ovládania ruského jazyka na úrovni A1 podľa SERR je nasledujúca:

Rozumie známym každodenným výrazom a najzákladnejším slovným spojeniam, ktorých účelom je uspokojenie konkrétnych potrieb, a tieto výrazy a slovné spojenia dokáže používať. Dokáže predstaviť seba aj iných a dokáže klásť a odpovedať na otázky o osobných údajoch, ako napríklad kde žije, o ľuďoch, ktorých pozná, a o veciach, ktoré vlastní. Dokáže sa dohovoriť jednoduchým spôsobom za predpokladu, že partner v komunikácii rozpráva pomaly a jasne a je pripravený mu pomôcť.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Všeobecné ciele vyučovacieho predmetu ruský jazyk vychádzajú z modelu všeobecných kompetencií a komunikačných jazykových kompetencií, ako ich uvádza Spoločný európsky referenčný rámec pre jazyky (ŠPÚ, 2013). Pri formulácii cieľov vyučovacieho predmetu sa zdôrazňuje činnostne zameraný prístup – na splnenie komunikačných úloh sa žiaci musia zapájať do komunikačných činností a ovládať komunikačné stratégie.

Cieľom vyučovacieho predmetu ruský jazyk je umožniť žiakom:

- efektívne používať všeobecné kompetencie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností,

- využívať komunikačné jazykové kompetencie tak, aby sa komunikačný zámer realizoval vymedzeným spôsobom,
- v receptívnych jazykových činnostiach a stratégiách (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) spracovať hovorený alebo napísaný text ako poslucháč alebo čitateľ, Ruský jazyk – nižšie stredné vzdelávanie, úroveň A1
- v produktívnych a interaktívnych jazykových činnostiach a stratégiách (ústny prejav, písomný prejav) vytvoriť ústny alebo písomný text,
- používať hovorené a písané texty v komunikačných situáciách na konkrétne funkčné ciele

3. OBSAH PREDMETU

Obsahový štandard pre komunikačnú úroveň A1 pozostáva z kompetencií, ktoré sú bližšie špecifikované funkciami jazyka. Všetky vymedzené kompetencie a funkcie jazyka sú povinnou súčasťou obsahového štandardu. Obsahový štandard je vymedzený úrovňovo, jednotlivé kompetencie a funkcie jazyka sa môžu kombinovať a rozvíjať v ľubovoľnom poradí. Ďalšou povinnou súčasťou obsahového štandardu je Jazyková dimenzia, ktorá je špecifikovaná príkladmi použitia daného javu v časti Interakčné schémy. Javy, ktoré si žiak osvojil pri určitej kompetencii, používa aj v rámci iných kompetencií vymedzených v tomto obsahovom štandarde.

Obsahové témy:

Úvod

V škole/V triede - pozdravy

Rodina (jedlá, hračky, oblečenie, farby)

Azbuka – písmená azbuky

Doma

Rieka

V izbe

Mesto – Bratislava, Moskva

V obchode

Na hodine

Na klzisku

Alfavit

Opakovanie

Výkonový štandard - komunikačné jazykové činnosti a stratégie

Výkonový štandard určuje požiadavky na komunikačné jazykové činnosti a stratégie: počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením, písomný prejav a ústny prejav, ktoré má žiak povinne dosiahnuť na konci príslušného stupňa vzdelávania.

Jazykové činnosti a stratégie sú stanovené úrovňovo a rozvíjajú sa väčšinou integrovane, t.j. viaceré súčasne. Dôraz na konkrétne jazykové činnosti sa odvíja od komunikačnej situácie, v ktorej sa účastníci komunikácie nachádzajú.

Počúvanie s porozumením

Žiak dokáže:

- Sledovať reč, ktorá je veľmi pomalá a starostlivo artikulovaná, aby mohol pochopiť význam,
- porozumieť jednoduchým pokynom, ktoré sú pomaly a zreteľne adresované a riadiť sa jednoduchými orientačnými pokynmi,
- porozumieť každodenným výrazom týkajúcim sa uspokojovania jednoduchých, konkrétnych potrieb (SERR, 2013, s. 68, 69,77).

Čítanie s porozumením

Žiak dokáže:

- porozumieť veľmi krátkym jednoduchým textom a samostatným slovným spojeniam, vyhľadať známe mená, slová a základné slovné spojenia, podľa potreby sa v čítaní vrátiť späť,

- porozumieť krátkym jednoduchým správam na pohľadniciach,
- rozoznať známe mená, slová a najzákladnejšie slovné spojenia v jednoduchých nápisoch,
- získať približnú predstavu o obsahu jednoduchších informačných materiálov a krátkych jednoduchých opisov, najmä ak má vizuálnu oporu,
- riadiť sa krátkymi, jednoducho napísanými orientačnými pokynmi (SERR, 2013, s.71– 73).

Písomný prejav

Žiak dokáže:

- napísať krátky osobný list alebo pohľadnicu, napríklad pozdrav z dovolenky,
- vyplniť jednoduché registračné formuláre s osobnými údajmi ako meno, štátna príslušnosť, adresa, telefón a podobne,
- napísať jednoduché slovné spojenia a vety o sebe a iných ľuďoch, o tom, kde žijú a čo robia, v písomnej forme požiadať o osobné údaje alebo ich poskytnúť (upravené SERR, 2013, s. 85, 86,64).

Ústny prejav

Dialóg

Žiak na konci príslušného stupňa vzdelávania dokáže:

- dohovoriť sa jednoduchým spôsobom, ale komunikácia je úplne závislá od pomalšieho opakovania reči, preformulovania a spresnení,
- porozumieť otázkam a pokynom, ktoré sú mu adresované a ktoré sú vyslovované dôsledne a pomaly,
- používať jednoduché zdvorilostné formulácie ako pozdrav, lúčenie, opýtať sa niekoho, ako samá,
- predstaviť seba a iných a reagovať, keď ho predstavujú,
- rozumieť každodenným jednoduchým slovným spojeniam a vedieť reagovať na jednoduché informácie (upravené SERR, 2013, s. 76 –83).

Monológ

Žiak na konci príslušného stupňa vzdelávania dokáže:

- vytvoriť jednoduché, väčšinou izolované slovné spojenia o ľuďoch a miestach,
- opísať seba, čo robí, kde žije (SERR, 2013, s.60).

4. ORGANIZAČNÉ FORMY A METÓDY

Z metód vyučovania sa uplatňujú:

motivačné metódy na vzbudenie záujmu žiakov o učebnú činnosť
 -motivačné rozprávanie /citové približovanie obsahu učenia/
 -motivačný rozhovor /aktivizovanie poznatkov a skúseností žiakov/
 -motivačný problém /upútanie pozornosti prostredníctvom nastoleného problému/
 -motivačná demonštrácia / vzbudenie záujmu pomocou ukážky/

expozičné metódy pri vytváraní nových poznatkov a zručností
 -rozprávanie /vyjadrovanie skúseností a aktívne počúvanie/
 -rozhovor /komunikácia formou otázok a odpovedí/
 -demonštračná metóda /demonštrácia obrazov, modelov, tabuliek, grafov a diagramov/
 -pozorovanie
 -manipulácia s predmetmi /praktické činnosti, pokusy, experimentovanie, didaktická hra/
 -inštruktáž /vizuálne a auditívne podnety k praktickej činnosti, vedenie žiakov k pochopeniu slovného a písomného návodu/

heuristická metóda /učenie sa riešením problémov založenom na vymedzení a rozboře problému, tvorbe a výberu možných riešení a vlastnom riešení/

projektová metóda /riešenie projektu, komplexná praktická úloha, problém, téma, ktorej riešenie teoretickou aj praktickou činnosťou vedie k vytvoreniu určitého produktu/

praktické aktivity /samostatná činnosť na základe inštruktaže/

práca s knihou, textom a IKT /čítanie s porozumením, spracovanie informácií, učenie sa z textu, orientácia v štruktúre textu, vyhľadávanie, triedenie, využívanie podstatných informácií/

aktivizujúce metódy

-diskusia/vzájomná výmena názorov, argumentov, zdôvodňovanie za účelom riešenia problému/

-situačná metóda /riešenie problémového prípadu reálnej situácie so stretom záujmov/

-didaktická hra /sebarealizačné aktivity na uplatnenie záujmov a spontánnosti/

-kooperatívna vyučovanie/forma skupinového vyučovania založená na vzájomnej závislosti členov heterogénnej skupiny/

fixačné metódy

-metódy opakovania a precvičovania učiva: ústne a písomné opakovanie, opakovanie využitím učebnice a literatúry, domáce úlohy

Z organizačných foriem sa uplatňuje vyučovacia hodina /základného, motivačného, expozičného, fixačného, aplikačného, diagnostického typu/

5. UČEBNÉ ZDROJE

Ruský jazyk pre 5. ročník základných škôl

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- Verbálne hodnotenie – dobrovoľná odpoveď žiaka alebo určenie konkrétneho žiaka učiteľom, pri verbálnej kontrole zisťovať najmä osvojenie základných poznatkov stanovených výkonovou časťou vzdelávacieho štandardu.
- Písomné hodnotenie – písomne sa hodnotí čítanie textu, preklad textu, písomný prejav, ústna odpoveď žiaka, aktivita na hodine, testy a malé previerky.
- Hodnotí sa ústny prejav, písomný prejav. Okrem hodnotenie známku, ktorá zhodnocuje výsledok práce žiaka, je potrebné zaradiť aj slovné hodnotenie. Slovné hodnotenie zohľadňuje kognitívne schopnosti žiakov, ich postoje k školskej práci individuálne i sociálne správanie, celkovú aktivitu. Pomáha pri vytváraní sebahodnotenia žiaka. Slovné hodnotenie poskytuje priestor na hodnotenie iných žiakov aj seba samého.

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu MŠ č.22/2011- 3121/12824:4-921 z 1.mája 2011 na hodnotenie žiakov ZŠ

Predmet RUJ je klasifikovaný na vysvedčení známkami.

Prospech žiaka klasifikujeme stupňami:

- 1 – výborný,
- 2 – chváľitebný,
- 3 – dobrý,
- 4 – dostatočný,
- 5 – nedostatočný.

Pri hodnotení výsledkov práce žiaka sa postupuje v súlade s:

- a) výchovno-vzdelávacími požiadavkami vzdelávacích programov,
- b) požiadavkami na rozvoj všeobecných kompetencií,
- c) učebnými plánmi, učebnými osnovami a štandardami.

Fyzika 7. ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Výučba fyziky sa spolu s biológiou a chémiou podieľa na rozvíjaní prírodovednej gramotnosti žiaka tak, aby využíval nadobudnuté vedomosti, bol schopný klásť otázky a na základe dôkazov vyvodzoval závery, ktoré vedú k porozumeniu obsahu výučby prírodných vied.

Obsah výučby fyziky je postavený na overenej konštruktivisticko-pedagogickej teórii, ktorá kladie pri budovaní fyzikálnych poznatkov dôraz na vlastnú žiacku skúsenosť s fyzikálnymi javmi a objektmi. Umožňujú to žiacke pokusy, reálne demonštrácie, priame merania a ich spracovanie. Postupne sa žiak vedie k formalizácii poznávaného obsahu, prípadne k matematickým vzťahom a k zovšeobecneniam v podobe teoretických pojmov. Aj keď má učiteľ možnosť prispôsobiť si obsah výučby vlastným predstavám, túto koncepčnú myšlienku by mal zachovať.

Prostredníctvom tvorby vybraných fyzikálnych (často aj prírodovedných) pojmov sa rozvíjajú žiacke bádateľské spôsobilosti, najmä pozorovať, merať, experimentovať, spracovať namerané údaje vo forme tabuliek a grafov. Súčasťou týchto spôsobilostí sú aj manuálne a technické zručnosti žiaka, schopnosť formulovať hypotézy, tvoriť závery a zovšeobecnenia, interpretovať údaje a opísať ich vzájomné vzťahy.

Proces fyzikálneho vzdelávania uprednostňuje metódy a formy, ktoré sa podobajú prirodzenému postupu vedeckého poznávania. Vzhľadom na vek žiakov je to najmä už spomenutý empirický postup, pre ktorý je charakteristické riešenie problémov experimentálnou metódou aj s využitím informačno-komunikačných prostriedkov. Aktívna účasť žiaka sa zabezpečuje najmä riešením problémov a prácou v skupinách.

Žiak prostredníctvom fyzikálneho vzdelávania získa vedomosti potrebné aj k osobným rozhodnutiam v občianskych a kultúrnych záležitostiach, ktoré súvisia s lokálnymi aj globálnymi problémami ako sú zdravie, životné prostredie, technický pokrok a podobne. Rovnako dôležité je, aby pochopil kultúrne, spoločenské a historické vplyvy na rozvoj vedy a techniky.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- aplikujú empirické metódy práce – pozorovanie, experimentovanie, meranie a spracovanie nameraných hodnôt fyzikálnych veličín pri skúmaní fyzikálnych javov,
- vysvetľujú vybrané fyzikálne javy v bezprostrednom okolí a navrhujú metódy overenia svojich vysvetlení,
 - prezentujú a obhajujú svoje postupy a tvrdenia logickou argumentáciou založenou na dôkazoch,
- komunikujú verbálnou aj písomnou formou, ovládajú symbolickú, tabelárnu, grafickú komunikáciu,
 - aplikujú pri riešení fyzikálnych úloh a problémov znalosť fyzikálnych pojmov, zákonov, faktov, nadobudnutý matematický aparát aj odborné informácie získané z rôznych vhodných informačných zdrojov,
 - rozlišujú spoľahlivé informácie od nespoľahlivých – kriticky myslia,
 - riešia problémy, v ktorých sa integrujú poznatky z viacerých prírodovedných, prípadne humanitných predmetov,
- rozumejú historickému vývoju poznania vo fyzike ako vede a vplyvu technického vývoja na rozvoj poznania a spoločnosti,
- posudzujú užitočnosť vedeckých poznatkov a technických vynálezov pre rozvoj spoločnosti a tiež problémy spojené s ich využitím pre človeka a životné prostredie,
- pracujú v tíme, vedia kooperovať a diskutovať, sú zodpovední za výsledky svojej práce a zverené pomôcky,
- získajú záujem o prírodu a svet techniky,
- nadobudnú otvorenosť k novým objavom vo fyzike a technike,

- získajú pozitívny vzťah k ochrane svojho zdravia a životného prostredia.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsahové témy:

- Teplo
- Meranie teploty
- Premena látok
- Výpočet tepla

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vyučovanie fyziky na základnej škole vychádza z tendencie umožniť žiakom získať kompetencie, ktoré im vytvoria podmienky na aktívny prístup k pátraniu a skúmaniu fyzikálnych, prírodovedných, kultúrno-spoločenských, hospodárskych a ekologických aspektov našej Zeme. V procese rozvíjania špecifických predmetových cieľov žiakov najvýznamnejším faktorom je učiteľ. Od toho ako vyučuje fyziku a ako vníma svoju úlohu na vyučovacej hodine závisí aj kvalita rozvíjania uvedených cieľov. Učiteľ je ten, ktorý má na hodinách fyziky aplikovať postupy a metódy, ktoré kladú dôraz na aktívny prístup žiakov v procese hľadania, objavovania a vytvárania poznatkov. Je to proces, v ktorom sa má uplatniť žiakova vlastná činnosť, ktorá môže byť individuálna alebo kolektívna (kooperatívna) a ktorá v súlade so skúsenosťami a pod vedením učiteľa žiakom umožní získanie nových poznatkov a informácií, ale zároveň aj radosť z procesu poznávania. Má vytvárať možnosti na prácu v malých vzájomne prepojených skupinách ako aj priestor na diskusiu v rámci celej triedy.

Pri voľbe vyučovacích metód a foriem prihliada učiteľ na usporiadanie obsahu vyučovania, vlastné činnosti a činnosti žiakov zacielené na dosiahnutie stanovených cieľov a kompetencií žiakov. Voľba metód závisí od obsahu učiva, cieľov vyučovacích hodín, vekových a osobitostí žiakov a materiálneho vybavenia.

Z metód vyučovania sa uplatňujú:

motivačné metódy na vzbudenie záujmu žiakov o učebnú činnosť

- motivačné rozprávanie /citové približovanie obsahu učenia/
- motivačný rozhovor /aktivizovanie poznatkov a skúseností žiakov/
- motivačný problém /upútanie pozornosti prostredníctvom nastoleného problému/
- motivačná demonštrácia / vzbudenie záujmu pomocou ukážky/

expozičné metódy pri vytváraní nových poznatkov a zručností

- rozprávanie /vyjadrovanie skúseností a aktívne počúvanie/
- rozhovor /komunikácia formou otázok a odpovedí/
- demonštračná metóda /demonštrácia obrazov, modelov, tabuliek, grafov a diagramov/
- pozorovanie
- manipulácia s predmetmi /praktické činnosti, pokusy, experimentovanie, didaktická hra/
- inštruktáž /vizuálne a auditívne podnety k praktickej činnosti, vedenie žiakov k pochopeniu slovného a písomného návodu/

heuristická metóda /učenie sa riešením problémov založenom na vymedzení a rozbere problému, tvorbe a výbere možných riešení a vlastnom riešení/

projektová metóda /riešenie projektu, komplexná praktická úloha, problém, téma, ktorej riešenie teoretickou aj praktickou činnosťou vedie k vytvoreniu určitého produktu/

praktické aktivity /samostatná činnosť na základe inštruktáže/

práca s knihou, textom a IKT /čítanie s porozumením, spracovanie informácií, učenie sa z textu, orientácia v štruktúre textu, vyhľadávanie, triedenie, využívanie podstatných informácií/

aktivizujúce metódy

- diskusia/vzájomná výmena názorov, argumentov, zdôvodňovanie za účelom riešenia problému/

-situačná metóda/riešenie problémového prípadu reálnej situácie so stretom záujmov/
-didaktická hra/sebarealizačné aktivity na uplatnenie záujmov a spontánnosti/
-kooperatívne vyučovanie/forma skupinového vyučovania založená na vzájomnej závislosti členov heterogénnej skupiny/

fixačné metódy

-metódy opakovania a precvičovania učiva: ústne a písomné opakovanie, opakovanie využitím učebnice a literatúry, domáce úlohy
Z organizačných foriem sa uplatňuje vyučovacia hodina /základného, motivačného, expozičného, fixačného, aplikačného, diagnostického typu/

5. UČEBNÉ ZDROJE

Fyzika pre 9. ročník ZŠ a 4. ročník gymnázia s osemročným štúdiom
Encyklopédie, výučbový portál Tak-Tik

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- Verbálne hodnotenie – dobrovoľná odpoveď žiaka alebo určenie konkrétneho žiaka učiteľom, pri verbálnej kontrole zisťovať najmä osvojenie základných poznatkov stanovených výkonovou časťou vzdelávacieho štandardu.
- Písomné hodnotenie – písomne sa hodnotí ústna odpoveď žiaka, aktivita na hodine, testy a malé previerky.

Hodnotí sa ústny prejav, písomný prejav, práca na hodine, laboratórne práce. Okrem hodnotenie známku, ktorá zhodnocuje výsledok práce žiaka, je potrebné zaradiť aj slovné hodnotenie. Slovné hodnotenie zohľadňuje kognitívne schopnosti žiakov, ich postoje k školskej práci individuálne i sociálne správanie, celkovú aktivitu. Pomáha pri vytváraní sebahodnotenia žiaka. Slovné hodnotenie poskytuje priestor na hodnotenie iných žiakov aj seba samého.

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu MŠ č.22/2011- 3121/12824:4-921 z 1.mája 2011 na hodnotenie žiakov ZŠ

Predmet FYZ je klasifikovaný na vysvedčení známkami.

Prospech žiaka klasifikujeme stupňami:

- 1– výborný,
- 2– chváľitebný,
- 3 – dobrý,
- 4 – dostatočný,
- 5 – nedostatočný,

Pri hodnotení výsledkov práce žiaka sa postupuje v súlade s:

- a) výchovno-vzdelávacími požiadavkami vzdelávacích programov,
- b) požiadavkami na rozvoj všeobecných kompetencií,
- d) učebnými plánmi, učebnými osnovami a štandardami.

Chémia 7. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovací predmet chémia má bádateľský a činnosťný charakter, to znamená, že žiaci vlastnou činnosťou objavujú vlastnosti látok, zákonitosti ich správania a vzájomného pôsobenia. Obsah vychádza zo situácií, javov a činností, ktoré majú chemickú podstatu, sú blízke žiakovi a sú dôležité v živote každého človeka. Tvoria ho nielen chemické poznatky, ale aj činnosti, ktoré vyúsťujú do zvládnutia viacerých prvkov vedeckej činnosti, z ktorých najdôležitejší je experiment. Vykonávaním vlastných „vedeckých“ činností si žiaci osvojujú dôležité spôsobilosti, predovšetkým spôsobilosť objektívne a spoľahlivo pozorovať a opísať pozorované. Žiaci merajú, zaznamenávajú, triedia, analyzujú a interpretujú získané údaje, vytvárajú a overujú predpoklady a tvoria závery.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- sa zoznámia so základnými poznatkami o látkach dôležitých pre život,
- porozumejú chemickým javom a procesom,
- používajú odbornú terminológiu na opísanie chemických javov a procesov,
- rozumejú pokynom na realizáciu praktických činností a dokážu ich podľa návodu uskutočniť,
- plánujú a realizujú pozorovania, merania a experimenty,
- spracúvajú a vyhodnocujú údaje získané pri pozorovaní, meraní a experimentovaní,
- získavajú manuálne zručnosti, intelektové a sociálne spôsobilosti pri realizácii žiackych experimentov,
- osvojujú si a uplatňujú zásady bezpečnej práce s látkami,
- vyhľadávajú v dostupných zdrojoch poznatky o použití rôznych látok v priemysle, poľnohospodárstve a v živote z hľadiska významu pre človeka, vplyvu na životné prostredie a ľudské zdravie,
- využívajú poznatky a skúsenosti získané v predmete chémia pri ochrane zdravia a životného prostredia.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

- 1 Objavovanie chémie v našom okolí
- 2 Aké vlastnosti majú látky
- 3 Skúmame látky
- 4 Roztoky
- 5 Voda
- 6 Vzduch
- 7 Spoznávanie chemických reakcií v našom okolí
- 8 Zmeny pri chemických reakciách
- 9 Laboratórne práce

Obsahový štandard

Význam chémie pre život človeka, chémia ako veda, chemické laboratórium, chemická výroba, chemický výrobok, prírodná surovina, chemicky čistá látka (chemická látka), vlastnosti látok (horľavosť, skupenstvo, vôňa, zápach, vzhľad, rozpustnosť), zmes, rôznorodá zmes, rovnírodá zmes – roztok, vodný roztok, nasýtený roztok, rozpúšťadlo, rozpustená látka, metódy oddeľovania zložiek zmesí (usadzovanie, filtrácia, odparovanie, destilácia, kryštalizácia), voda, vzduch.

Chemická reakcia, zákon zachovania hmotnosti pri chemických reakciách, horenie, horľaviny, reaktant, produkt, chemický rozklad, chemické zlučovanie, energetické zmeny pri chemických reakciách, rýchlosť chemických reakcií, faktory ovplyvňujúce rýchlosť chemických reakcií.

Výkonový štandard:

- zistiť pozorovaním vlastnosti konkrétnych látok,
- rozpoznať chemicky čisté látky, rôznorodé zmesi, rovnírodé zmesi (roztoky tuhé, kvapalné a plynné),

- uviesť príklady látok rozpustných vo vode, látok nerozpustných vo vode, vodných roztokov používaných v domácnosti, základných metód oddeľovania zložiek zmesí (usadzovanie, filtrácia, odparovanie, destilácia, kryštalizácia), využitia metód oddeľovania zložiek zmesí v praktickom živote,
- chápať význam vody pre život človeka, zvieratá a rastliny, rozdelenie vôd podľa výskytu (zrážková, povrchová, podzemná, minerálna) a podľa použitia (pitná, úžitková, odpadová, destilovaná),
- vysvetliť rozdiely medzi rôznymi druhmi vôd (zrážková, povrchová, podzemná, pitná, úžitková, odpadová, destilovaná),
- poznať možnosti úpravy a čistenia vôd, dôsledky znečistenia vôd,
- vymenovať hlavné zložky vzduchu, skleníkové plyny (napr. oxid uhličitý), hlavné zdroje znečistenia ovzdušia (spaľovanie odpadov – potreba separovaného zberu),
- poznať význam kyslíka pre živé organizmy,
- poznať príčiny vzniku ozónovej diery a skleníkového efektu a ich následky pre našu planétu, význam ozónovej vrstvy,
- vymenovať významné chemické závody vo svojom okolí a priradiť im výrobok,
- poznať problematiku obmedzených zdrojov surovín a dôležitosť ich hospodárneho využitia (potreba separácie odpadov, recyklácie),
- poznať zásady bezpečnej práce v chemickom laboratóriu, základné piktogramy (napr. žieravina, horľavina),
- poznať telefónne čísla prvej pomoci,
- dodržiavať zásady bezpečnej práce v chemickom laboratóriu,
- dodržiavať zásady bezpečnej práce s chemickými látkami v praxi,
- vedieť používať ochranné pomôcky – okuliare, rukavice, ochranný štít,
- poznať základné pomôcky pre základné metódy oddeľovania zložiek zmesí: skúmavka, kadička, banka, kryštalizačná miska, filtračný lievik, filtračný papier, držiak, kruh, svorka, stojan, chladič, odparovacia miska, hodinové sklíčko, laboratórna lyžička, kahan, tyčinka, odmerný valec, pipeta,
- vykonať podľa návodu: filtráciu, kryštalizáciu,
- vedieť pozorovať javy sprevádzajúce pokus, vyhodnotiť a interpretovať ich,
- zaznamenať výsledok pokusu.
- rozlíšiť chemický a fyzikálny dej,
- poznať horenie ako chemický dej,
- vymenovať príklady horľavých a nehorľavých látok,
- vysvetliť podstatu hasenia horiacich látok,
- vymenovať niektoré hasiace látky (voda, piesok, oxid uhličitý),
- opísať spôsoby správneho hasenia pri horení konkrétnych látok,
- poznať označenie horľavín,
- uviesť príklady chemických reakcií z bežného života,
- rozlíšiť reaktanty a produkty,
- rozlíšiť na príkladoch reakcie chemického rozkladu a chemického zlučovania,
- poznať reakcie, pri ktorých sa energia uvoľňuje a pri ktorých sa energia spotrebuje s dôrazom na bežný život,
- rozlišovať pomalé a rýchle reakcie,
- jednoducho zdôvodniť vplyv teploty, množstva reaktantov, plošného obsahu reaktantov (v tuhom skupenstve) a katalyzátora na rýchlosť chemických reakcií s dôrazom na bežný život,
- poznať telefónne číslo požiarnikov
- vedieť používať ochranné pomôcky – okuliare, rukavice, ochranný štít,
- poznať zásady bezpečnej práce v chemickom laboratóriu, základné piktogramy (napr. žieravina, horľavina),
- dodržiavať zásady bezpečnej práce v chemickom laboratóriu,
- dodržiavať zásady bezpečnej práce s chemickými látkami v praxi,
- poznať pomôcky používané pri vykonaných laboratórnych prácach,
- vykonať podľa návodu žiacky pokus,
- vedieť pozorovať deje sprevádzajúce pokus, vyhodnotiť a interpretovať ich,
- zaznamenať výsledok pokusu.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Pri výbere vyučovacích metód a foriem treba prihliadať na usporiadanie obsahu vyučovania, vlastné činnosti a činnosti žiakov, na individualitu žiakov a klímu triedy tak, aby boli splnené stanovené ciele a rozvíjali sa kľúčové kompetencie žiakov pre predmet chémia.

Organizačné formy:

1. **Vyučovacia hodina** (základného typu, motivačného, expozičného, fixačného, diagnostického typu)
2. **Praktické aktivity**
3. **Exkurzia** podľa podmienok triedy

Výchovné a vzdelávacie stratégie	Ich využitie na:
▪ motivačné metódy (rozprávanie, rozhovor, motivačný problém, demonštrácia)	vzbudenie záujmu žiakov
▪ expozičné metódy (rozprávanie, vysvetľovanie, rozhovor, beseda, demonštrácia, pozorovanie, manipulácia s predmetmi, inštruktáž)	získavanie nových poznatkov
▪ fixačné metódy (ústne a písomné opakovanie a precvičovanie s využitím učebnice, inej literatúry, IKT)	
▪ riadený rozhovor	rozvoj komunikačných kompetencií
▪ demonštračné metódy	
▪ prezentácia	
▪ pozorovanie	
▪ samostatná práca s literatúrou, pracovným listom, internetom	rozvoj kompetencií riešiť problémy
▪ projektová metóda	
▪ brainstorming	
▪ heuristická metóda	
▪ kooperatívne metódy	rozvoj sociálnych kompetencií
▪ experimentálna činnosť	rozvoj manuálnych zručností

5. UČEBNÉ ZDROJE

- Učebnica Chémie pre 7. ročník základnej školy a 2. ročník gymnázia s osemročným štúdiom
- DVD, internet, odborná literatúra
- Taktik edukačný softvér

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

verbálne – ústne odpovede, frontálne skúšanie

neverbálne - kontrolne práce, laboratórne práce, tematické opakovania

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ ISCED 2, (MŠVVŠ SR, č. 2011-3121/12824:4-921)

Predmet je klasifikovaný na vysvedčení známkami. Prospech žiaka klasifikujeme stupňami:

- 1 – výborný,
- 2 – chváľitebný,
- 3 – dobrý,

- 4 – dostatočný,
5 – nedostatočný.

Biológia 7. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovací predmet biológia je na základnej škole zameraný na poznávanie javov a procesov prebiehajúcich v prírode vo vzájomných súvislostiach a vedie žiakov k chápaniu prírody ako celku. Sústreďuje sa najmä na tie javy, ktoré bezprostredne ovplyvňujú život človeka. Ich poznanie je východiskom pre formovanie pozitívneho vzťahu k živej prírode, rozvíjanie schopnosti ekologicky myslieť a konať, ako aj pre upevňovanie návykov dôležitých pre zachovanie zdravia.

2.CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú základnú predstavu o prírode ako výsledku vzájomného pôsobenia jej zložiek,
- pochopia prírodné javy, procesy a objekty vo vzájomných súvislostiach,
- získajú informácie o prírode pozorovaním, pátraním, skúmaním a využitím rôznych zdrojov,
- analyzujú, interpretujú, triedia a hodnotia informácie o organizmoch a prírode,
- používajú správnu terminológiu na opísanie procesov a javov v živej a neživej prírode,
- plánujú, uskutočňujú, zaznamenávajú a vyhodnocujú jednoduché biologické pozorovania a pokusy,
- diskutujú o význame a praktických dôsledkoch vybraných vedeckých objavov,
- aplikujú osvojené spôsobilosti a vedomosti na podporu svojho zdravia,
- chránia prírodu a šetria prírodné zdroje,
- plánujú a realizujú jednoduché projekty v oblasti biológie,
- prezentujú a obhajujú výsledky svojej práce.

3.OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

1. Vnútoraná stavba tela stavovcov
 2. Človek a jeho telo
 3. Zdravie a život človeka
- Praktické aktivity

4.METÓDY A FORMY PRÁCE

Z metód vyučovania sa uplatňujú:

1. **motivačné metódy** na vzbudenie záujmu žiakov o učebnú činnosť
 - motivačné rozprávanie /citové približovanie obsahu učenia/
 - motivačný rozhovor /aktivizovanie poznatkov a skúseností žiakov/
 - motivačný problém /upútanie pozornosti prostredníctvom nastoleného problému/
 - motivačná demonštrácia / vzbudenie záujmu pomocou ukážky/.
2. **expozičné metódy** pri vytváraní nových poznatkov a zručností
 - rozprávanie /vyjadrovanie skúseností a aktívne počúvanie/
 - rozhovor /komunikácia formou otázok a odpovedí/
 - beseda/riešenie aktuálnych otázok celým kolektívom/
 - demonštračná metóda /demonštrácia obrazov, modelov, prírodnín/
 - pozorovanie
 - manipulácia s predmetmi /praktické činnosti, pokusy, experimentovanie, didaktická hra/

-inštruktáž /vizuálne a auditívne podnety k praktickej činnosti, vedenie žiakov k pochopeniu slovného a písomného návodu/

3. **heuristická metóda** /učenie sa riešením problémov založenom na vymedzení a rozборе problému, tvorbe a výbere možných riešení a vlastnom riešení/
4. **projektová metóda** /riešenie projektu, komplexná praktická úloha, problém, téma, ktorej riešenie teoretickou aj praktickou činnosťou vedie k vytvoreniu určitého produktu/
5. **praktické aktivity** /samostatná činnosť na základe inštruktáže/
6. **práca s knihou a textom** /čítanie s porozumením, spracovanie informácií, učenie sa z textu, orientácia v štruktúre textu, vyhľadávanie, triedenie, využívanie podstatných informácií/
7. **aktivizujúce metódy**

-diskusia/vzájomná výmena názorov, argumentov, zdôvodňovanie za účelom riešenia problému/
-situačná metóda/riešenie problémového prípadu reálnej situácie so stretom záujmov/
-didaktická hra/sebarealizačné aktivity na uplatnenie záujmov a spontánnosti/
-kooperatívna vyučovanie/forma skupinového vyučovania založená na vzájomnej závislosti členov heterogénnej skupiny/

8. **fixačné metódy**

-metódy opakovania a precvičovania učiva: ústne a písomné opakovanie, opakovanie využitím učebnice a literatúry, domáce úlohy

Z organizačných foriem sa uplatňuje

1. **vyučovacia hodina**
(základného, motivačného, expozičného, fixačného, aplikačného, diagnostického typu)
2. **terénne pozorovania** (volí učiteľ podľa podmienok školy a regionálnych možností)
3. **praktické aktivity**
4. **exkurzia** (volí učiteľ podľa podmienok školy a regionálnych možností)

5. UČEBNÉ ZDROJE

Čumová K., Hantabálová I.: Pracovný zošit z biológie pre 7.ročník základných škôl, Mapa Slovakia, 2010

Uhereková M. a kol.: Biológia pre 7. ročník základných škôl a 2. ročník gymnázia s osemročným štúdiom, EXPOL PEDAGOGIKA, 2016

Smith T.: Ľudské telo- Encyklopédia, FORTUNA PRINT, 2003

Internet, webové stránky

6. HODNOTENIE PREDMETU

Hodnotenie učiteľom: ústnou formou alebo písomnou formou: ich cieľom je ohodnotiť vedomosti žiaka a jeho spôsobilosti, pomáhať učiteľom aj žiakom monitorovať pokrok žiaka v učení. Forma a obsah hodnotenia by mali reflektovať skúsenosti detí z vyučovania (typy úloh sú žiakom známe z vyučovacieho procesu).

Hodnotenie spolužiakmi: má mať motivačnú funkciu, viesť žiakov k väčšej vzájomnej tolerancii a naučiť ich všímať si pozitíva práce spolužiakov, čo môže pozitívne ovplyvniť atmosféru v triede, pretože žiaci sa učia rešpektovať jeden druhého.

Sebahodnotenie: rozvíja kognitívne spôsobilosti žiaka, ako je napríklad monitorovanie vlastného pokroku v učení, uvedomovanie si svojich schopností, štýlov učenia a kladenia si vlastných cieľov. Proces hodnotenia prebieha zo začiatku v materinskom jazyku. Medzi najčastejšie metódy sebahodnotenia patria: portfólio, dotazníky, rozhovory s učiteľom a denníky. Portfólio obsahuje sebahodnotiace záznamy, hodnotenie učiteľom a zbierku prác, ktoré žiak vytvorí počas určitého obdobia. Súčasťou portfólia môžu byť písomné práce, kresby, projekty, výsledky testov a pod., ktoré si do portfólia vyberá žiak podľa vlastného uváženia.

Na základe metodického pokynu **č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy**

Hodnotiť sa budú:

- písomné práce - kontrolné preverky, testy, protokoly praktických cvičení, referáty, aktivita na hodine,

- ústne odpovede.

Hodnotenie známku podľa stupnice:

100% - 90%	= 1 - výborný
89% - 75%	= 2 - chválitebný
74% - 50%	= 3 - dobrý
49% - 25%	= 4 - dostatočný
24% - 0%	= 5 - nedostatočný

Dejepis 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Hlavnou funkciou dejepisu je kultivovanie historického vedomia žiakov ako celistvých osobností a uchovávanie kontinuity historickej pamäti v zmysle odovzdávania historických skúseností či už z miestnej, regionálnej, celoslovenskej, európskej alebo svetovej perspektívy. Súčasťou jej odovzdávania je predovšetkým postupné poznávanie takých historických udalostí, javov a procesov v čase a priestore, ktoré zásadným spôsobom ovplyvnili vývoj slovenskej i celosvetovej spoločnosti a premietli sa do obrazu našej prítomnosti. Žiaci si prostredníctvom dejepisu postupne osvojujú kultúru spoločenskej komunikácie a demokratické spôsoby svojho konania, lebo chápanie, vnímanie a porozumenie historických procesov predstavuje jeden zo základných predpokladov komplexného poznávania ľudskej spoločnosti.

V procese výučby dejepisu na základnej škole sa kladie osobitný dôraz na dejiny 19. a 20. storočia preto, lebo v nich môžeme nájsť z väčšej časti korene súčasných spoločenských javov i problémov. Dejepis vedie žiakov k vzťahu k vlastnej minulosti cez prizmu prítomnosti ako súčasť rozvíjania, korigovania, kultivovania a zachovávaní ich historického vedomia, v ktorom rezonuje i vzťah k minulosti iných národov a etník. Rovnako tak k pochopeniu a rešpektovaniu kultúrnych a iných odlišností ľudí, rôznych diverzifikovaných skupín a spoločenstiev. Má tiež prispievať k rozvíjaniu hodnotovej škály demokratickej spoločnosti. Dejepis pripisuje dôležitosť aj demokratickým hodnotám európskej civilizácie.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- nadobudnú spôsobilosť orientovať sa v historickom čase,
- nadobudnú spôsobilosť orientovať sa v historickom priestore,
- naučia sa čítať a používať dejepisnú mapu,
- získajú základné vedomosti a spôsobilosti z oblasti vybraných historických udalostí, javov, procesov z národných a svetových dejín,
- nadobudnú spôsobilosť pochopiť príčiny, priebeh a dôsledky historických udalostí,
 - získajú schopnosti poznávať históriu na základe analýzy primeraných školských historických písomných, obrazových, hmotných a grafických prameňov a sú schopní týmto prameňom klásť primerane adekvátne otázky,
- rozvinú si komplex kompetencií – spôsobilostí, schopností rozvíjať a kultivovať kultúrny dialóg a otvorenú diskusiu ako základný princíp fungovania histórie i školského dejepisu v demokratickej spoločnosti.
- osvoja si postupne spôsobilosť historickej kultúry ako schopnosti orientovať sa v mnohosti kultúrnych situácií, v ktorých sa stretávame s históriou.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

I. Predkovia Slovákov v Karpatskej kotline

Život našich predkov, Nitrianske kniežatstvo a Veľká Morava, Misionári Konštantín a Metod, Kultúrny prínos Veľkej Moravy

Výkonový štandard

Obsahový štandard

Žiak na konci 7. ročníka základnej školy vie/dokáže: - rozlíšiť kľúčové udalosti z obdobia Veľkej Moravy, - rozpoznať kultúrny odkaz Veľkej Moravy, - pracovať so školskými historickými prameňmi z daného historického obdobia.	Samova ríša, Franská ríša, Byzantská ríša Veľká Morava byzantská misia

II. Slováci v Uhorskom kráľovstve

Kráľovstvo sv. Štefana, Nitrianske údelné vojvodstvo, Ústupčivý panovník, Tatársky vpád, Pán Váhu a Tatier, Zlatá baňa Uhorska, Prvý cisár na uhorskom tróne, Kráľ s havranom v erbe

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 7. ročníka základnej školy vie/dokáže: - rozlíšiť kľúčové udalosti stredovekého Uhorska, - rozpoznať mnohonárodnostný charakter Uhorska, - zdôvodniť politický a hospodársky rozmach Uhorska, - vytvoriť turistického sprievodcu po banských mestách, - pracovať so školskými historickými prameňmi z daného historického obdobia.	Uhorsko Dynastie Kolonizácia banské mestá

III. Rodí sa európska novoveká spoločnosť

Talianske mestské štáty, Európa humanistov – filozofov a vedcov, Európa si podmaňuje svet, Objavitelia a objavovaní, Reformácia, Katolícka reforma, Svetové hospodárstvo a nové usporiadanie štátov, Vek rozumu – osvietenstvo

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 7. ročníka základnej školy vie/dokáže: - rozpoznať dôsledky vynálezu kníhtlače na človeka a spoločnosť, - vymedziť hlavné príčiny a dôsledky zámorských objavov, - porovnať proces výroby v cechu a manufaktúre, - zovšeobecniť hlavné myšlienky reformácie, - pracovať so školskými historickými prameňmi z daného historického obdobia.	mešťan, humanizmus a renesancia kolónie, kolonializmus remeselník, cech, manufaktúra reformácia, protestant, katolík

IV. Habsburská monarchia novoveku

Moháčska katastrofa, Na hranici s Osmanskou ríšou, Šírenie reformácie v Uhorsku, Bratislava – hlavné mesto Uhorska, Osvietená panovníčka, Reformátor na tróne, Epocha osvietenských vzdelancov

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 7. ročníka základnej školy vie/dokáže: - rozpoznať hlavné zmeny v Uhorsku po roku 1526, - vystihnúť spoločné znaky protihabsburských povstaní v Uhorsku, - pracovať so školskými historickými	Moháč, Turci Bratislava Habsburgovci protireformácia

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Dejepisné vyučovanie na základnej škole vychádza z tendencie umožniť žiakom získať kompetencie, ktoré im vytvoria podmienky na aktívny prístup k pátraniu a skúmaniu minulosti. Získané spôsobilosti umožnia žiakom vyhľadávať a pátrať, pýtať sa na jednotlivé historické javy a procesy a tým spôsobom neprístupovať k histórii len ako k uzavretej minulosti.

Učiteľ má aplikovať postupy a metódy, ktoré kladú dôraz na aktívny prístup žiakov v procese hľadania, objavovania a vytvárania poznatkov z uplynulých období. Je to proces, v ktorom sa má uplatniť žiakova vlastná činnosť, ktorá môže byť individuálna alebo kolektívna, a ktorá v súlade so skúsenosťami a pod vedením učiteľa žiakom umožní získanie nových poznatkov ale zároveň aj radosť z poznávania. Má vytvárať možnosti na prácu v malých vzájomne prepojených skupinách ako aj priestor na diskusiu v rámci celej triedy. Učiteľ musí zabezpečiť historický materiál a doniesť ho na hodinu dejepisu, umožniť žiakom prístup k rôznym dôkazovým materiálom alebo informovať žiakov o tom, kde priliehavý historický materiál je možné nájsť.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Učebnými zdrojmi pri výučbe dejepisu sú: učebnice, odborné časopisy (napr. Historická revue, História atď.), životopisné knihy, encyklopédie, kroniky a odborná literatúra, či historické mapy, rôzne internetové zdroje. Prínosom pri vyučovaní je používanie PC, internetu a prezentácii na IKT. Bezpochyby má prínos aj využívanie názorných učebných prostriedkov (články vystrihnuté časopisov, karikatúry, grafy, obrazy, fotografie....)

6. HODNOTENIE PREDMETU

Cieľom hodnotenia práce žiakov je poskytnúť žiakovi i rodičom informácie o tom, ako zvládol učivo, poukázať na to, v čom má nedostatky, v ktorej oblasti urobil pokroky. Toto hodnotenie je koncipované tak, aby žiaka motivovalo k čo najlepším študijným výsledkom a povzbudilo ho k ďalšej práci.

Pri hodnotení žiakov sa bude postupovať podľa Metodického pokynu na hodnotenie žiakov základnej školy č. 22/2011.

- Otázky a úlohy, využívané na preverovanie vedomostí môžu byť:
 - faktorgrafické a terminologické – čo, kde a kedy sa stalo, udialo, kto, čo kedy urobil.....
 - analyticko-syntetické – zamerané na stupeň pochopenia udalosti a procesov
 - interpretačné – sú zamerané na analýzu, syntézu, interpretáciu a hodnotenie historických udalostí a procesov na základe prameňov a historickej literatúry
- Na dejepise sa hodnotia:
 - vedomosti a schopnosti
 - referáty žiakov
 - aktivita žiakov pri práci na hodine
 - správnosť a rýchlosť riešenia úloh z učebnice
 - práca s poznámkami – obsahová úroveň, výstižnosť, funkčnosť
 - prístup k predmetu – nosenie pomôcok (učebnica, zošity.....)
- Metódy hodnotenia – ústne
 - písomne
- Prostriedky hodnotenia:
 - ústna odpoveď
 - písomné práce
 - projekty
 - referáty
 - samostatné práce

- skupinové práce

Geografia 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Učebný predmet geografia rozvíja u žiakov poznanie o výnimočnosti a jedinečnosti planéty Zem. Pomáha správne pochopiť podstatu javov a procesov, ktoré na Zemi prebiehajú a uvedomiť si princípy, na ktorých je postavená existencia života. Štúdium geografie umožňuje žiakom spoznávať krajinu v celej svojej komplexnosti a zložitosti. Podporuje snahu porozumieť vzťahom medzi jednotlivými zložkami a prvkami krajiny a chápať ich silnú vzájomnú previazanosť.

Základnou zručnosťou, rozvíjanou v geografii, je práca s mapovými podkladmi v tlačenej a digitálnej podobe. Vedieť mapu vyhľadať, čítať, pracovať s ňou, analyzovať jej obsah a interpretovať ho, orientovať sa v nej a podľa nej v neznámom prostredí, tvoria základ geografického myslenia a vzdelávania.

Dôkladné poznanie Zeme je nevyhnutnou podmienkou jej ochrany. Každé miesto na Zemi je osobité. Od iných sa odlišuje typickým podnebím, rastlinstvom, živočíštvom, ale aj obyvateľmi s vlastným jazykom, kultúrou a spôsobom života. Tolerancia žiakov k inakosti predpokladá pochopenie podstaty príčin rôznorodosti a rozmanitosti jednotlivých krajín. Vyžaduje úctu k princípom demokracie a občianskej slobody, ktorých nerešpektovanie môže viesť k vojnovým konfliktom a globálnym katastrofám. Geografia zohráva v tomto smere nezastupiteľnú úlohu. Zdôrazňuje súvislosti a nie vždy jasnú prepojenosť príčin s dôsledkami. Formuje osobnosť mladého človeka upozorňovaním na podobnosť, ale aj zvláštnosti popisovaných regiónov, ktoré porovnáva so Slovenskom, pričom poukazuje na jeho jedinečnosť v kontexte Európy, či sveta.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- vyhľadajú, porovnajú, posúdia pravdivosť a zhodnotia dostupné informácie o krajine z rôznych informačných zdrojov,
- prezentujú informácie o krajine v rôznych podobách (grafy, tabuľky, schémy, diagramy, fotografie, filmy a pod.),
- interpretujú mapy rôzneho druhu v digitálnej aj tlačenej podobe,
- zdôvodnia rôznorodosť prírodných podmienok na Zemi a ich vplyv na život človeka,
- zaujmú postoj k najväčšiemu problému ľudstva a ponúknu vhodné riešenia,
- pochopia zložitú krajinu a silnú vzájomnú previazanosť jej prírodných a socioekonomických zložiek.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsahom štúdia je svetadiel Európa – základné informácie o Európe (fyzicko-geografické, humánne), prírodné a človekom vytvorené osobitosti Európy, environmentálne súvislosti a zaujímavosti Európy. Poznatky sú interpretované nielen v teoretickej, ale aj v praktickej rovine a sú poskytované motivačným spôsobom, či už formou prezentácií alebo využívaním IKT vo vyučovacom procese.

Obsahové témy: Európa - poloha, zobrazenie na mape, členitosť pobrežia, povrch, podnebie, vodstvo, rastlinstvo a živočíšstvo, obyvateľstvo, sídla, hospodárstvo, oblasti a štáty, prírodné a kultúrne pamiatky, podmienky na cestovný ruch.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vyučovanie geografie na základnej škole vychádza z tendencie umožniť žiakom získať kompetencie, ktoré im vytvoria podmienky na aktívny prístup k pátraniu a skúmaniu geografických,

prírodovedných, kultúrno-spoločenských, hospodárskych a ekologických aspektov našej Zeme. V procese rozvíjania špecifických predmetových cieľov žiakov najvýznamnejším faktorom je učiteľ. Od toho ako vyučuje geografiu a ako vníma svoju úlohu na vyučovacej hodine závisí aj kvalita rozvíjania uvedených cieľov. Učiteľ je ten, ktorý má na hodinách geografie aplikovať postupy a metódy, ktoré kladú dôraz na aktívny prístup žiakov v procese hľadania, objavovania a vytvárania poznatkov. Je to proces, v ktorom sa má uplatniť žiakova vlastná činnosť, ktorá môže byť individuálna alebo kolektívna (kooperatívna) a ktorá v súlade so skúsenosťami a pod vedením učiteľa žiakom umožní získanie nových poznatkov a informácií, ale zároveň aj radosť z procesu poznávania. Má vytvárať možnosti na prácu v malých vzájomne prepojených skupinách ako aj priestor na diskusiu v rámci celej triedy.

Pri voľbe vyučovacích metód a foriem prihliada učiteľ na usporiadanie obsahu vyučovania, vlastné činnosti a činnosti žiakov zacielené na dosiahnutie stanovených cieľov a kompetencií žiakov. Voľba metód závisí od obsahu učiva, cieľov vyučovacích hodín, vekových a osobitostí žiakov a materiálneho vybavenia.

Z metód vyučovania sa uplatňujú:

motivačné metódy na vzbudenie záujmu žiakov o učebnú činnosť

-motivačné rozprávanie /citové približovanie obsahu učenia/

-motivačný rozhovor /aktivizovanie poznatkov a skúseností žiakov/

-motivačný problém /upútanie pozornosti prostredníctvom nastoleného problému/

-motivačná demonštrácia / vzbudenie záujmu pomocou ukážky/

expozičné metódy pri vytváraní nových poznatkov a zručností

-rozprávanie /vyjadrovanie skúseností a aktívne počúvanie/

-rozhovor /komunikácia formou otázok a odpovedí

-demonštračná metóda /demonštrácia obrazov, modelov, tabuliek, grafov adiagramov/

-pozorovanie

-manipulácia s predmetmi /praktické činnosti, pokusy, experimentovanie, didaktická hra/

-inštruktáž /vizuálne a auditívne podnety k praktickej činnosti, vedenie žiakov k pochopeniu slovného a písomného návodu/

heuristická metóda /učenie sa riešením problémov založenom na vymedzení arozboře problému, tvorbe a výbere možných riešení a vlastnom riešení/

projektová metóda /riešenie projektu, komplexná praktická úloha, problém, téma, ktorej riešenie teoretickou aj praktickou činnosťou vedie k vytvoreniu určitého produktu/

praktické aktivity /samostatná činnosť na základe inštruktáže/

práca s knihou, textom a IKT /čítanie s porozumením, spracovanie informácií, učenie sa z textu, orientácia v štruktúre textu, vyhľadávanie, triedenie, využívanie podstatných informácií/

aktivizujúce metódy

-diskusia/vzájomná výmena názorov, argumentov, zdôvodňovanie za účelom riešenia problému/

-situačná metóda/riešenie problémového prípadu reálnej situácie so stretom záujmov/

-didaktická hra/sebarealizačné aktivity na uplatnenie záujmov a spontánnosti/

-kooperatívna vyučovanie/forma skupinového vyučovania založená na vzájomnej závislosti členov heterogénnej skupiny/

fixačné metódy

-metódy opakovania a precvičovania učiva: ústne a písomné opakovanie, opakovanie využitím učebnice a literatúry, domáce úlohy

Z organizačných foriem sa uplatňuje vyučovacia hodina /základného, motivačného, expozičného, fixačného, aplikačného, diagnostického typu/

5. UČEBNÉ ZDROJE

Geografie pre 8. ročník základnej školy a 3. ročník gymnázia s osemročným štúdiom
Atlas sveta, tematické mapy, internet, IKT, zemepisné encyklopédie, didaktické hry, odborné časopisy (GEO, ...)

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- Verbálne hodnotenie – dobrovoľná odpoveď žiaka alebo určenie konkrétneho žiaka učiteľom, pri verbálnej kontrole zisťovať najmä osvojenie základných poznatkov stanovených výkonovou časťou vzdelávacieho štandardu.
- Písomné hodnotenie – písomne sa hodnotí ústna odpoveď žiaka, aktivita na hodine, testy a malé previerky.

Hodnotí sa ústny prejav, písomný prejav, práca s mapou, referáty, projekty. Okrem hodnotenie známku, ktorá zhodnocuje výsledok práce žiaka, je potrebné zaradiť aj slovné hodnotenie. Slovné hodnotenie zohľadňuje kognitívne schopnosti žiakov, ich postoje k školskej práci individuálne i sociálne správanie, celkovú aktivitu. Pomáha pri vytváraní sebahodnotenia žiaka. Slovné hodnotenie poskytuje priestor na hodnotenie iných žiakov aj seba samého.

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu MŠ č.22/2011- 3121/12824:4-921 z 1.mája 2011 na hodnotenie žiakov ZŠ

Predmet GEG je klasifikovaný na vysvedčení známami.

Občianska náuka 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet prispieva k vytváraniu a rozvoju sociálneho a občianskeho vedomia žiakov. Prostredníctvom vymedzených pojmov a výkonov sprostredkuje potrebné vedomosti, zručnosti a nadobudnutie spôsobilostí, ktoré im umožnia orientovať sa v sociálnom prostredí a v bežných životných situáciách. Umožňuje žiakom pochopiť seba samých a pomáha im v ich socializačnom procese. Vede ich k poznávaniu svojej rodiny, školy, obce, regiónu, Slovenska a Európskej únie. Učí ich demokraticky myslieť a konať, poznávať svoje práva a povinnosti a obhajovať práva druhých. Poskytuje žiakom základné vedomosti z oblasti štátu a práva, umožňuje im pochopiť ekonomický život spoločnosti a vedie ich k aktívnej občianskej angažovanosti, ktorej jedným z dôležitých predpokladov je kritické myslenie.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú vedomie jedinečnosti a neopakovateľnosti každého človeka v spoločnosti,
- realisticky sa spoznávajú, hodnotia seba samých,
- osvoja si pravidlá a normy spoločenského spolunažívania,
- uvedomujú si práva a povinnosti a primerane svoje práva obhajujú,
- preberajú zodpovednosť za vlastné názory, postoje a dôsledky konania,
- uznávajú základné princípy demokracie,
- budujú si tolerantný prístup k iným názorom, postojom, hodnotám a kultúram,
- učia sa aktívnemu občianstvu a osobnej angažovanosti,
- získajú základné vedomosti o sociálnoekonomickom a právnom fungovaní spoločnosti.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah predmetu tvoria dva tematické celky:

1. POSTAVENIE JEDNOTLIVCA V SPOLOČNOSTI – obsah tvorí objasnenie pojmov osobnosť človeka, socializácia jednotlivca, sociálna komunikácia, učenie, sociálne skupiny, sociálne vzťahy a zdravý životný štýl.
2. SOCIÁLNE VZŤAHY V SPOLOČNOSTI – obsah tvorí objasnenie pojmov spoločnosť, sociálne zmeny v spoločnosti, sociálne a politické napätia, tolerancia, dobrovoľníctvo a charitatívna činnosť.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Formy:

- metodické - výkladové, dialogické, demonštračné, formy samostatnej práce žiakov;
- sociálne - frontálna práca, praktická činnosť, skupinová práca s materiálmi, práca s počítačom
- organizačné - vyučovacia hodina, domáca práca.

Metódy:

- rozprávanie, opis, rozhovor, diskusia, výklad, samostatná práca žiakov s pracovným listom.

5. UČEBNÉ ZDROJE

DROZDÍKOVÁ, A. - ĎURAJKOVÁ, D. 2017. *Občianska náuka pre 7.ročník základnej školy a 2.ročník gymnázia s osemročným štúdiom*. Bratislava: SPN, 71 s. ISBN 978-80-10-03173-3

6. HODNOTENIE PREDMETU

Podľa metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ. Klasifikácia Žiaci budú klasifikovaní na základe ústnych odpovedí (aspoň 1 krát v priebehu klasifikačného obdobia), písomných odpovedí (1-2 krát v priebehu klasifikačného obdobia), projektoch a na základe aktivity a tvorivého prístupu u žiaka k danému predmetu. Klasifikácia (škálovanie) formou známok - škálou od 1 do 5.

Etická výchova 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Hlavnou funkciou povinnej voliteľnej predmetu etická výchova v nižšom strednom vzdelávaní je osobnostný a sociálny rozvoj žiakov s vlastnou identitou a hodnotovou orientáciou, v ktorej významné miesto zaujíma prosociálne správanie. Pri plnení tohto cieľa sa primárne využíva zážitkové učenie, riadený rozhovor, diskusia, simulačné hry, ktoré popri informáciách účinne rozvíjajú mravný úsudok, rozlišovanie dobra od zla, orientáciu v etických dilemách dnešnej spoločnosti. Jej súčasťou je rozvoj sociálnych spôsobilostí ako napr. otvorená komunikácia, empatia, asertivita, pozitívne hodnotenie iných a pod. Podieľa sa na primárnej prevencii porúch správania a učenia. Žiaci sú vedení k harmonickým a stabilným vzťahom v rodine, v kolektíve spolužiakov i v iných sociálnych skupinách.

V nižšom strednom vzdelávaní vedíme žiakov k reflexii aprehodnocovaniu svojho správania i správania iných, vzhľadom na cieľovú rovinu etickej výchovy, ktorou je sociálne rozvinutý človek a spolupracujúce spoločenstvo. Preto sa etická výchova javí ako predmet, ktorý pripravuje pôdu pre ostatné výchovy, ktoré súvisia s uplatnením sa nielen v konkrétnych osobných vzťahoch žiaka, ale aj v jeho pripravenosti žiť pre spoločné dobro s inými ľuďmi a pre iných.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci:

- osvoja si základné postoje, ktoré podmieňujú kultivované medziľudské vzťahy,
- nadobudnú spôsobilosť na pochopenie a rešpektovanie najvyššej hodnoty, ktorou je život človeka a všetko, čo vedie k jeho rozvoju,
- získajú spôsobilosti, ktorými posilnia sebaúctu a hodnotenie iných,
- získajú spôsobilosti pri vyjadrovaní svojich citov a nadobudnú úctu k citovému životu iných,
- naučia sa participovať na živote spoločnosti (triedy, školy, regiónu, klubu, mesta),
- zdôvodnia dôležitosť nezávislosti od vecí, drog, médií,
- naučia sa kriticky myslieť, kultivovane diskutovať a akceptovať názory iných,
- ocenia prvky prosociálneho správania v rodine, v žiackom kolektíve i v iných sociálnych skupinách,
- nadobudnú spôsobilosť pochopiť svoju sexuálnu identitu, hodnotu priateľstva, lásky, manželstva a rodiny,
- osvoja si pozitívny postoj k postihnutým, chorým a iným ľuďom, ktorí potrebujú zvýšené porozumenie a pomoc,
- zdôvodnia dôležitosť stanovenia si životných cieľov, etických hodnôt a zachovávanía spoločensky uznávaných noriem.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah etickej výchovy je orientovaný na atribúty, ktoré treba v dieťati rozvíjať, aby sme dosiahli výchovné ciele. Tieto atribúty sú zakomponované v šiestich základných témach :

1. Objavovanie vlastnej jedinečnosti a identity
2. Byť sám sebou, vedieť obhájiť svoje práva a názory
3. Prosociálnosť ako zložka vlastnej identity
4. Etické aspekty vzťahu vo vlastnej rodine
5. Etické aspekty integrovania sexuálnej zrelosti do kontextu osobnosti
6. Vzťah k chorým, starým, zdravotne a sociálne znevýhodneným ľuďom

Témy na hodiny etickej výchovy v siedmom ročníku :

1. Úvodná hodina
2. Dôstojnosť ľudskej osoby
3. Sebaúcta
4. Sebavedomie
5. Úcta k iným
6. Asertivita
7. Asertívne práva, manipulačné povery
8. Manipulácia a tlak skupiny
9. Identifikácia osobnosti a jej rozvoj
10. Nezávislosť a rešpekt
11. Tolerancia a rešpekt
12. Sloboda a zodpovednosť
13. Vernosť a vytrvalosť
14. Prijatie záväzkov
15. Rodina, ktorej žijem
16. Práva a povinnosti v rodine
17. Komunikačné zručnosti v rodine
18. Sociálne zručnosti v rodine
19. Tolerancia a rešpektovanie autority
20. Súrodenecké vzťahy
21. Sexuálna identita
22. Vzťahy medzi chlapcami a dievčatami
23. Priateľstvo a láska
24. Počatie a prenatálny život
25. Pohlavná zrelosť a pripravenosť na rodičovstvo
26. Predčasný sex
27. Pohlavné choroby a AIDS
28. Sexualita – súčasť integrity človeka
29. Sociálna empatia
30. Vzťah k chorým, starým a telesne postihnutým
31. Vzťah k sociálne znevýhodneným
32. Odlišnosti a generačné rozdiely
33. Pomoc ľuďom odkázaným na pomoc

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metódy a formy vyučovania etickej výchovy majú stimulovať rozvoj poznávacích schopností žiakov, podporovať ich cieľavedomosť, samostatnosť a tvorivosť. Uprednostňujú sa také stratégie vyučovania, pri ktorých žiak ako aktívny subjekt v procese výučby má možnosť spolurozhodovať a spolupracovať, učiteľ zase má povinnosť motivovať, povzbudzovať a viesť žiaka k čo najlepším výkonom, podporovať jeho aktivity všeobecne.

Metódy:

- motivačný rozhovor, rozprávanie, demonštrácia, uvádzanie príkladov z praxe, aktivity, podnecovanie žiakovej pozornosti
- hra, ilustrácia, metódy samostatnej práce, problémové metódy, metódy heuristického charakteru
- ústne i písomné opakovanie, exkurzia, dramatizácia, domáce úlohy – referáty, nácvik zručností – praktické využitie
- pozorovanie žiaka v náročných, dôležitých situáciách, rozbor prác žiakov, diagnostikovanie záujmov, výkonov, tvorivosti

Formy:

- samostatná práca, práca v dvojiciach a v skupinách, kolektívna práca
- práca s knihou a internetom
- systém rôznych organizačných foriem uplatňovaný pri realizácii projektov

- vyučovací a výchovný proces v triede, domáca príprava žiakov, exkurzie a vychádzky

5. UČEBNÉ ZDROJE

Etická výchova nepoužíva učebnicu.

Podnety na činnosť nachádza učiteľ v metodických príručkách a v iných materiáloch, ako aj v obsahu vyučovacích predmetov. Aktualizuje ich podľa podmienok skupiny, cieľov a obsahu etickej výchovy. Metodické materiály pre etickú výchovu obsahujú ku každému tematickému celku bohatú ponuku aktivít. Z nich si učiteľ vyberie tie, ktoré považuje za vhodné vzhľadom na svoje osobné dispozície, vek študentov a iné okolnosti. Učiteľ má k dispozícii najmä metodický materiál, vydaný Metodicko-pedagogickým centrom.

Ako poznám sám seba? – doplnkový učebný text pre 7. ročník základnej školy a 3. ročník gymnázia s osemročným štúdiom

6. HODNOTENIE PREDMETU

Žiak je v priebehu školského roka hodnotený v zmysle metodických pokynov pre hodnotenie a klasifikáciu žiaka schválených MŠ SR. Hodnotia sa ústne odpovede, praktické zadania úloh, referáty a projekty. Pri praktických aktivitách je vhodné tiež slovné hodnotenie praktických zručností s dôrazom na samostatnosť a správnosť vypracovaných praktických zadaní.

Pri hodnotení výsledkov sa v súlade s požiadavkami učebných osnov a vzdelávacích štandardov hodnotí:

- Kvalita myslenia, predovšetkým jeho logickosť, samostatnosť, veku primeraná prezentácia
- Preveruje sa schopnosť žiaka využívať medzipredmetové vzťahy a jeho schopnosť uplatňovať získané vedomosti a zručnosti pri riešení konkrétnych úloh
- Aktivita žiaka na hodine
- Schopnosť demonštrovať použitie princípov a pravidiel na riešenie úloh, na vyhľadávanie informácií, prezentovať informácie a poznatky
- Úroveň domácej prípravy žiaka na vyučovacie hodiny

Náboženská výchova evanjelická 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet náboženská výchova –Evanjelická cirkev augsburského vyznania je povinne voliteľný predmet v nižšom sekundárnom vzdelávaní. Náboženská výchova plní dôležitú úlohu pri formovaní osobnosti mladého človeka a jeho myslenia. Rozvíja duchovný svet žiakov – prostredníctvom zvesti Božieho Slova umožňuje spoznávať im Trojjediného Boha, zjaveného v Písme Svätom. Žiaci sa hlbšie oboznámia s biblickými pojmi, biblickými príbehmi a vyvodzujú z nich Boží odkaz pre dnešného človeka. Pomocou biblických príbehov a konkrétnych vedomostí si budujú vlastné poznanie Božej existencie, ktoré im umožňuje aktívne participovať na živote Božieho ľudu a pod pôsobením Slova a Ducha stvárňovať svoj život. Tento predmet ich vedie k aktívnemu zapájaniu sa do života rodiny, Cirkvi i spoločnosti, v ktorej žijú.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci:

- prehľadia si vzťah s Pánom Bohom a s ľuďmi,
- získajú záujem o Slovo Božie – Bibliu, modlitbu, duchovnú pieseň, o duchovné hodnoty a aktívny kresťanský život v Cirkvi,
- nadobudnú spôsobilosť lepšie sa orientovať v zložitých morálnych, sociálnych, ekonomických a politických situáciách,
- získajú informácie o spleti náboženských a ezoterických prúdov v dnešnej globalizovanej spoločnosti,
- získajú nevyhnutné poznatky dogmatiky, všeobecných kresťanských dejín, dejín ECAV na Slovensku,
- získajú pozitívny vzťah k prírode z pohľadu viery ako k Božiemu stvoreniu a sú motivovaní k zodpovednosti,
- nadobudnú povedomie potreby angažovať sa za spoločné dobro v cirkvi a v spoločenstve, v ktorom žijú.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

TEMATICKÉ CELKY

1. TC	Etika – Povinnosti voči blíznym - Potreba vzťahov a pravidiel pre spolužitie, vzťahy medzi ľuďmi - Význam Božích prikázaní a ich plnenie pre človeka
2. TC	Dogmatika – Druhý článok Kréda - Život a dielo Pána Ježiša Krista - Osobný vzťah s Pánom Ježišom a budovanie tohto vzťahu
3. TC	Dejiny – Svedkovia viery v Novej zmluve a v rannej cirkvi - Život prvých kresťanov a ich prenasledovanie - Život kresťanov v rannej cirkvi a ich odkaz pre kresťanov dneška

Obsah tematických celkov

1. TC	Etika – Povinnosti voči blíznym - Život v spoločenstve - 4. prikázanie – Úcta k autoritám - 5. prikázanie – Úcta k životu - 6. a 10. prikázanie – Sex v živote kresťana - 7. a 9. prikázanie – Správny postoj k vlastníctvu - 8. prikázanie – pravda a lož
2. TC	Dogmatika – Druhý článok Kréda - Život Ježiša – Historická osobnosť - Ježišov život - Ježiš ako pravý Boh a človek - Ježiš – náš Spasiteľ - Ježiš a ja

3. TC Dejiny – Svedkovia viery v Novej zmluve a v rannej cirkvi

- Ján Krstiteľ
 - Mária
 - Peter, Pavol, Štefan
- Svedkovia viery – Ranná cirkev – Stredovek
- Konštantín Veľký
 - Začiatky mníšstva
 - Lev Veľký, Gregor Veľký
 - Konštantín a Metód
 - František z Assisi

VZDELÁVACÍ ŠTANDARD

Povinnosti voči blíznym

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiaci na konci 7. ročníka základnej školy: ✓ zdôvodnia na základe Biblie slobodu jednotlivca v právach i povinnostiach,✓ uvedú príklady pravidiel kresťanského spoluzitia z listov apoštolov,✓ vysvetlia pojmy – pacifizmus, rasizmus, nacionalizmus, tolerancia, xenofóbia,✓ zdôvodnia význam 4. Božieho prikázania,✓ vyjadria dôvody pre zachovanie rodiny, manželstva, rodičovstva,✓ zdôvodnia význam 5. Božieho prikázania,✓ vysvetlia dôležitosť zodpovednosti za ochranu ľudského života,✓ zdôvodnia význam 6. a 10. Božieho prikázania,✓ opíšu zásady zodpovedného prístupu k sexualite,✓ vysvetlia pojmy: rodičovstvo, adopcia, rozvod, nevera, promiskuita, prostitúcia, homosexualita,✓ pomenujú riziká predmanželského sexuálneho spoluzitia,✓ zdôvodnia potrebu žiť vo vzťahoch, ktorých základom je Boh,✓ zdôvodnia význam 7. a 9. Božieho prikázania,✓ vysvetlia význam pojmov - osobné vlastníctvo, duševné vlastníctvo, krádež, lúpež, podvod, korupcia,✓ rozlišujú medzi pojmi – charita, misia, humanita v kresťanskom kontexte Ježišovej lásky,✓ zdôvodnia význam 8. Božieho prikázania,✓ vysvetlia pojmy – lož, omyl, zavádzanie,	spoluzitie kresťanské spoločenstvo ľudské práva povinnosti rasizmus, nacionalizmus, tolerancia, xenofóbia hodnota ľudského života počatie a prirodzená smrť manželstvo, rodičovstvo, adopcia, rozvod, nevera, promiskuita, prostitúcia misia, charita, humanita ľudskosť sebeckosť duševné a osobné vlastníctvo pravda, lož, omyl, zavádzanie „svätá lož“

„svätá lož“,	

Dogmatika – Druhý článok Kréda - VVK

Výkonový štandard	Obsahový štandard
✓ vymenujú niekoľko historických faktov, ktoré potvrdzujú existenciu osoby Ježiša Krista, ✓ poznajú biblické i mimo biblické pramene, ktoré vypovedajú o Ježišovi, ✓ orientujú sa v Biblii pri vyhľadávaní textov o Ježišovi, ✓ vymenujú evanjelistov, ✓ reprodukujú znenie druhého článku VVK, ✓ uvedú biblické príklady nadprirodzených schopností Ježiša, ✓ vyhľadajú v evanjeliách miesta, ktoré poukazujú na ľudskú stránku Ježišovej osobnosti (radosť, hnev, smútok), ✓ zdôvodnia súvislosť medzi neschopnosťou hriešneho človeka získať večný život a dokonalou obeťou Ježiša Krista, ✓ orientujú sa v Ježišových podobenstvách a v ich odkaze, ✓ zdôvodnia potrebu osobného vzťahu s Ježišom, ✓ uvedú Ježiša Krista ako vzor kresťanských postojov a služby, ✓ uvedú možnosti stretávania sa s Ježišom – modlitba, Písmo Sväté, sviatosti, spoločenstvo,	Ježiš Kristus Rímska ríša vzkriesenie ľudský problém telesné potreby bolesť, strach, utrpenie, smútok Spasiteľ podobenstvá osobný vzťah modlitba slovo Božie

Dejiny – Svedkovia viery NZ a v ranej cirkvi

Výkonový štandard	Obsahový štandard
✓ orientujú sa na mape Palestíny, ✓ vymenujú základné životopisné dáta biblických osobnosti Petra, Štefana a Pavla, ✓ zdôvodnia príčiny prenasledovania kresťanov, ✓ orientujú sa v základných politických okolnostiach zrovnoprávnenia kresťanstva s pohanstvom, ✓ vysvetlia príčiny vzniku pustovníctva	Palestína pokánie apoštol Peter diakon Štefan apoštol Pavol prvý cirkevný zbor pohanstvo Nicejský koncil

a mníšstva, ✓ vymenujú základné životopisné údaje historických osobností pápežov Leva Veľkého a Gregora Veľkého, ✓ vymenujú základné životopisné údaje historických osobností Konštantína a Metoda, ✓ vysvetlia dôvody, uplatnenia byzantskej misie na Veľkej Morave, ✓ poznajú základné životopisné dáta Františka z Assisi,	pustovníctvo a mníšstvo pápeži - Lev Veľký a Gregor Veľký Konštantín a Metod František z Assisi

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vo vyučovaní sa uplatňujeme predovšetkým tieto metódy a formy práce: rozhovor, dramatizácia, dialóg, diskusia, nastolenie problému, modelové situácie, učenie posilňovaním žiaduceho správania a IKT.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Krivuš, M.: Viera v živote kresťana, Tranoscius, Liptovský Mikuláš, 2012

6. HODNOTENIE PREDMETU

Celkové hodnotenie sa uskutočňuje na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a žiak je klasifikovaný známku.

Kritéria a stratégie hodnotenia: Metodický pokyn MŠ SR č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy s platnosťou od 1.5.2011.

Náboženská výchova katolícka 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1 hod

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet náboženská výchova/náboženstvo v nižšom strednom vzdelávaní odovzdáva základné náukové predpoklady kresťanských životných postojov a konania žiakov. Ponúka im pomoc pri orientácii v súčasnom svete z biblického hľadiska, kresťanskej tradície a vedie k oboznámeniu a ponuke kresťanského štýlu života. Umožňuje konfrontovať sa s veľkými existenčnými otázkami človeka a hľadať na ne odpovede. Zároveň je aj službou spoločnosti, kde napomáha výchove detí a mladých ľudí najmä svojím preventívnym systémom. Oplyvňuje hodnotovú orientáciu žiakov, ktorá im pomáha byť prospešnými rodine, spoločnosti a Cirkvi. Je výchovou k zodpovednosti za vlastné konanie, učí žiakov kriticky myslieť, nenechať sa manipulovať ani nebyť manipulátormi, chápať vlastné konanie i konanie druhých ľudí v kontexte rôznych životných situácií.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú povedomie úcty k jedinečnosti a neopakovateľnosti každej živej bytosti, zvlášť človeka ako originálneho Božieho stvorenia,

- prehľad si vedomosti o existencii a pôsobení Boha podľa učenia Katolíckej cirkvi,
- získajú vedomosti o dôležitom poslaní Panny Márie v dejinách spásy,
- naučia sa vnímať v životoch svätých Božie pôsobenie a výzvu nasledovať ich,
- získajú vedomosti o vzniku a účinkovaní Cirkvi v dejinách i v dnešnom svete,
- nadobudnú orientáciu v morálnych hodnotách, ktoré vyplývajú z Desatora a patria ku kresťanskému životnému štýlu,
- zorientujú sa v otázkach, ktoré prináša dnešná spoločnosť a v kresťanskom postoji voči nim,
- uplatnia vhodné komunikačné zručnosti k vyjadrovaniu vlastných myšlienok, citov, názorov a postojov,
 - objavia potrebu modlitby a sviatostného života pre svoj vzťah s Bohom a ľuďmi,
- získajú poznatky o iných náboženstvách, čo ich vedie k vzájomnej tolerancii,
- nadobudnú vzťah oddanosti k Trojjedinému Bohu, jeho zákonom a výzve k budovaniu jeho kráľovstva,
- získajú spôsobilosti, ktorými posilnia a uchovávajú svoju vieru v Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa,
 - uplatnia v živote výzvu byť Ježišovými učeníkmi a odovzdávať jeho posolstvo vo svojom okolí.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Sloboda človeka

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 7. ročníka základnej školy vie/dokáže: - opísať exodus Hebrejov z otroctva v Egypte, - porovnať na konkrétnej životnej situácii život v slobode a v otroctve hriechu, - posúdiť potrebu Božieho zákona a jeho vplyv na slobodu človeka, - opísať pojem slobody a jej zneužitie, - uviesť príklady závislostí a ich nebezpečenstvá, - rozlíšiť rôzne spôsoby chápania slobody človeka v zmysle Desatora	chápanie slobody a povolanie k nej Exodus – cesta k slobode hranice slobody – Desatoro práva človeka otroctvo človeka (druhy závislostí ako prejav hriechu)

Sloboda a rozhodnutie

Výkonový štandard	Obsahový štandard
- posúdiť niektoré biblické príbehy o slobodnej voľbe človeka a jej dôsledky, - poukázať na dopad rozhodnutí človeka na jeho osobný život, život spoločnosti i na večný život, - uviesť príklady, ktoré ilustrujú heteronómnu a autonómnu morálku, - oceniť pravidlá v osobnom i spoločenskom živote,	slobodné rozhodnutie (nutnosť voľby a jej pravidlá) sloboda a zodpovednosť princípy rozhodovania (autonómna a heteronómna morálka)

Boh oslobodzuje človeka

Výkonový štandard	Obsahový štandard
- opísať vinu a odpustenie vo svetle prirodzenej morálky, - sformulovať biblický pohľad na vinu a odpustenie, - uviesť príklady odpustenia v rodine a škole, - vysvetliť sviatosť pokánia a zmierenia a spôsob jej prijímania, - uviesť príklady sviatostných i mimo sviatostných foriem pokánia	vina a odpustenie vo svetle prirodzenej morálky kresťanský pohľad na vinu a odpustenie chápanie viny v iných kultúrach a náboženstvách Kristus oslobodzuje (formy pokánia – sviatostné a mimo sviatostné)

Rešpektovanie vierovyznaní

Výkonový štandard	Obsahový štandard

- rozlíšiť medzi náboženstvom a sektou, - vysvetliť pôvod kresťanstva ako zjaveného náboženstva, - rozpoznať rozdielne a spoločné prvky jednotlivých svetových náboženstiev, - opísať svetové náboženstvá a ich prínos pre život v spoločnosti, - zhodnotiť prínos kresťanstva,	rozdielne cesty hľadania Boha – hinduizmus, budhizmus, islam, judaizmus náboženstvo, sekta kresťanstvo – zjavené náboženstvo putovanie po ceste predkov - kresťanské korene

Láska ako princíp slobody

Výkonový štandard	Obsahový štandard
- vyjadriť dôležitosť príslušnosti k Cirkvi, - zdôvodniť dôležitosť autority v spoločnosti i Cirkvi, - vysvetliť, kto patrí do hierarchie Cirkvi, - rozpoznať hranice osobnej slobody, - uviesť diecézy Katolíckej cirkvi na Slovensku, - interpretovať blahoslavenstvá..	sloboda a vzťah k autoritám (hierarchia, anarchia, nezávislosť) láska ako cesta k slobode - blahoslavenstvá hierarchia Cirkvi (autorita – služba) sloboda a prosociálne správanie (angažovanosť v rodine, v Cirkvi)

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vo vyučovaní sa uplatňujeme predovšetkým tieto metódy a formy práce: rozhovor, dramatizácia, dialóg, diskusia, nastolenie problému, modelové situácie, učenie posilňovaním žiaduceho správania a IKT.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Rusnáková S.: Sloboda človeka, Katolícke pedagogické a katechické nakladateľské centrum, Trnava

6. HODNOTENIE PREDMETU

Celkové hodnotenie sa uskutočňuje na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a žiak je klasifikovaný známku.

Kritéria a stratégie hodnotenia: Metodický pokyn MŠ SR č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy s platnosťou od 1.5.2011.

Technika 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Učebný predmet vedie žiakov k získaniu základných užívateľských zručností v rôznych oblastiach ľudskej činnosti a prispieva k poznaniu trhu práce, vytváraniu životnej i profesijnej orientácie žiakov. Koncepcia predmetu vychádza z konkrétnych životných situácií, v ktorých človek prichádza do priameho kontaktu s ľudskou činnosťou a technikou v jej rozmanitých podobách a širších súvislostiach a prostredníctvom technických vymožeností chráni svet a kultúrne pamiatky.

Predmet musí byť založený predovšetkým na praktickej činnosti. Jeho náplň sa cielene zameriava na zručnosti a návyky pre uplatnenie žiakov v ďalšom živote a spoločnosti. Je založený na tvorivej myšlienkovj spolupráci a spolupráci žiakov.

Náplň učebného predmetu je určená všetkým žiakom bez rozdielu pohlavia. Žiaci sa učia pracovať s rôznymi materiálmi a pomôckami a osvojujú si základné pracovné zručnosti a návyky, rozvíjajú tvorivé technické myslenie. Pri navrhovaní výrobkov v oblasti dizajnu a pracovných postupov spájajú praktické zručnosti s tvorivým myslením. Základné vzdelávanie obohacuje o dôležitú zložku tým, že kladie základy z oblasti techniky, ktoré sú nevyhnutné pre ďalšie štúdium a uplatnenie človeka v reálnom živote. Žiaci sa učia plánovať, organizovať a hodnotiť pracovnú činnosť samostatne i v skupine. Sú vedení k dodržiavaniu zásad bezpečnosti a hygieny pri práci. V závislosti na veku žiakov sa postupne buduje systém, ktorý žiakom poskytuje dôležité informácie z pracovnej oblasti a pomáha im pri zodpovednom rozhodovaní o ďalšom profesijnom zameraní i rozhodovaní v živote.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- rozlíšia a bezpečne použijú prírodné a technické materiály, nástroje, náradie a zariadenia;
- si osvoja dodržiavanie stanovených pravidiel a adaptujú sa na zmenené alebo nové úlohy a pracovné podmienky;
- experimentujú s nápadmi, materiálmi, technológiami a technikami;
- si vytvoria vhodné návyky pre rodinný život;
- pociťujú zodpovednosť za svoje zdravie, ľudské vzťahy a financie ako aj za pohodlie a bezpečnosť v ich bezprostrednom okolí;
- cítia zodpovednosť za kvalitu svojich i spoločných výsledkov práce;
- si osvoja základné pracovné zručnosti a návyky z rôznych pracovných oblastí, organizujú a plánujú prácu a používajú vhodné nástroje, náradie a pomôcky pri práci i v bežnom živote;
- vytrvalo a sústavne plnia základné úlohy, uplatňujú tvorivosť a vlastné nápady pri pracovnej činnosti a pri vynakladaní úsilia na dosiahnutie kvalitného výsledku;
- si vytvoria nový postoj a hodnoty vo vzťahu k práci človeka a životnému prostrediu;
- chápu prácu a pracovné činnosti ako príležitosti na sebarealizáciu, sebaaktualizáciu a na rozvíjanie podnikateľského myslenia;
- sa orientujú v rôznych odboroch ľudskej činnosti, formách fyzickej i duševnej práce, osvoja si potrebné poznatky a zručnosti významné na možnosti uplatnenia, na voľbu vlastného profesijného zamerania a na ďalšiu profesijnú a životnú orientáciu.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Vzdelávací obsah predmetu technika pre 7.ročník bol modifikovaný inovovaným Štátnym vzdelávacím programom.

Technika poznať, porozumieť, vyriešiť

Grafická komunikácia v technike
Technické kreslenie

Technické materiály
Ako vyrobiť obuvák
Stavebnica pre 1.stupeň ZŠ
Drevená lodička

Stroje a zariadenia v domácnosti
Neúnavní pomocníci
Bezpečné používanie spotrebičov

Svet práce
Voľba povolania

Ekonomika domácnosti
Bezhotovostné peniaze
Hospodárenie domácností
Spotrebiteľ

Pestovateľské práce
Pestovanie: čo a prečo
Čo potrebujem vedieť o pestovaní
Náradie

KLÚČOVÉ KOMPETENCIE ŽIAKA

Všeobecné (univerzálne) kompetencie:

1. schopnosť riešiť problém, schopnosť uplatňovať tvorivé nápady vo svojej práci,
2. schopnosť preberať zodpovednosť, schopnosť byť samostatným, schopnosť hodnotiť a vyjadrovať vlastný názor,
3. schopnosť sebapoznania a seba hodnotenia v smere vlastnej profesijnej orientácie,
4. schopnosť flexibilne reagovať na zmeny na trhu práce v snahe čo najlepšie sa uplatniť.

Pracovné kompetencie žiaka

- používa bezpečné a účinné materiály, nástroje a vybavenie, dodržiava stanovené pravidlá, plní povinnosti a záväzky, adaptuje sa na zmenené alebo nové pracovné podmienky,
- pristupuje k výsledkom pracovnej činnosti nielen z hľadiska kvality, funkčnosti, hospodárnosti a spoločenského významu, ale i z hľadiska ochrany svojho zdravia i zdravia druhých, ochrany životného prostredia i ochrany kultúrnych a spoločenských hodnôt

využíva znalosti a skúsenosti získané v jednotlivých vzdelávacích oblastiach v záujme vlastného rozvoje i svojej prípravy na budúcnosť, robí podložené rozhodnutia o ďalšom svojom vzdelávaní a profesionálnom raste orientuje sa v základných aktivitách ktoré bude potrebovať k uskutočneniu podnikateľského zámeru a k jeho realizácii, chápe podstatu

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

- motivačné metódy /rozprávanie, rozhovor, demonštrácia/ - ich cieľom je vzbudiť záujem žiakov,
- expozičné metódy /vysvetľovanie, inštruktáž, demonštrácia, rozhovor/ - cieľom je osvojiť si nové poznatky a zručnosti,
- fixačné metódy / ústne opakovanie, opakovanie s využitím učebnice, / - ich cieľom je osvojenie a utvrdenie učiva.

5. UČEBNÉ ZDROJE

1. Technika pre 7.ročník ZŠ " poznať, rozumieť, vyriešiť „ Raabe , Bratislava 2016
2. Internet, webové stránky

6. HODNOTENIE

Hodnotí sa teoretická časť, praktická časť, projekt, samostatná práca, práca s knihou, aktivita, prístup k predmetu. Žiak je hodnotený na základe známok z ústnych odpovedí, známok z praktických aktivít v triede a učebni. Klasifikácia je formou známok sa riadi metodickým pokynom na hodnotenie a klasifikáciu č. 22/2011.

Matematika 7.ročník

Počet hodín týždenne: 5

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet matematika v nižšom strednom vzdelávaní je prioritne zameraný na budovanie základov matematickej gramotnosti a na rozvíjanie kognitívnych oblastí – vedomosti (ovládanie faktov, postupov), aplikácie (používanie získaných vedomostí na riešenie problémov reálneho života), zdôvodňovanie (riešenie zložitejších problémov, ktoré vyžadujú širšie chápanie súvislostí a vzťahov).

Vyučovanie matematiky musí byť vedené snahou umožniť žiakom, aby získavali nové vedomosti špirálovite, vrátane opakovania učiva na začiatku školského roku, s výrazným zastúpením propedeutiky, prostredníctvom riešenia úloh s rôznorodým kontextom, aby tvorili jednoduché hypotézy a skúmali ich pravdivosť, vedeli používať rôzne spôsoby reprezentácie matematického obsahu (text, tabuľky, grafy, diagramy), rozvíjali svoju schopnosť orientácie v rovine a priestore. Má napomôcť rozvoju ich algoritmického myslenia, schopnosti pracovať s návodmi a tvoriť ich. Vyučovanie by malo viesť k budovaniu vzťahu medzi matematikou a realitou, k získavaniu skúseností s matematizáciou reálnej situácie a tvorbou matematických modelov. Matematika na 2. stupni ZŠ sa podieľa na rozvíjaní schopností žiakov používať prostriedky IKT na vyhľadávanie, spracovanie, uloženie a prezentáciu informácií. Použitie vhodného softvéru by malo uľahčiť niektoré namáhavé výpočty alebo postupy a umožniť tak sústredenie sa na podstatu riešeného problému. Obsah vzdelávania je spracovaný na kompetenčnom základe. Pri objavovaní a prezentácii nových matematických poznatkov sa vychádza z predchádzajúceho matematického vzdelania žiakov, z ich skúseností s aplikáciou už osvojených poznatkov. Výučba sa prioritne zameriava na rozvoj žiackych schopností, predovšetkým väčšou aktivizáciou žiakov.

Vzhľadom na charakter predmetu je potrebné prispôbiť schopnostiam žiakov rýchlosť preberania tematických celkov rovnako ako ich poradie, prípadné rozdelenie na časti a presuny v rámci ročníkov. V porovnaní s predchádzajúcim vzdelávacím štandardom sú v tomto štandarde upravené a presunuté niektoré tematické celky. Preto je nutné na každej škole prispôbiť poradie tematických celkov a ich rozloženie do ročníkov tak, aby všetci žiaci do skončenia ZŠ absolvovali celý vzdelávací štandard uvedený v tomto dokumente. Poradie tematických celkov v ročníku nie je týmto dokumentom určené. Podľa potrieb žiakov je vhodné sa k učivu viackrát vracieť. Žiaci daného ročníka by mali ovládať výkonový a obsahový štandard školského vzdelávacieho programu predchádzajúcich ročníkov, preto je tiež potrebné minimálne na úvod každého ročníka a vždy, keď je to podľa učiteľa potrebné, zaradiť primerané opakovanie učiva.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú schopnosť používať matematiku v svojom budúcom živote,
- rozvíjajú svoje logické a kritické myslenie,
- argumentujú, komunikujú a spolupracujú v skupine pri riešení problému,
- spoznajú matematiku ako súčasť ľudskej kultúry a dôležitý nástroj pre spoločenský pokrok,
- čítajú s porozumením primerané súvislé texty obsahujúce čísla, závislosti a vzťahy a nesúvislé texty obsahujúce tabuľky, grafy a diagramy,
- využívajú pochopené a osvojené postupy a algoritmy pri riešení úloh, vedia matematizovať reálnu situáciu a interpretovať výsledok,
- vyhľadávajú, získavajú a spracúvajú informácie z primerane náročne spracovaných zdrojov vrátane samostatnej práce s učebnicou a ďalšími textami,
 - osvoja si základné primerané matematické pojmy, poznatky, znalosti a postupy uvedené vo vzdelávacom štandarde,
- rozvíjajú zručnosti, ktoré súvisia s procesom učenia sa, s aktivitou na vyučovaní a s racionálnym a samostatným učením sa.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Prehľad tematických celkov a ich obsahu

Zlomky, početové výkony so zlomkami, kladné racionálne čísla

Výkonový štandard ... Žiak vie:

- správne chápať, prečítať a zapísať zlomok,
- chápať, že každé racionálne číslo môžeme vyjadriť nekonečným množstvom zlomkov,
- v rámci toho istého celku uviesť príklad rovnakého zlomku v inom tvare,
- kedy sa zlomok rovná jednej celej, kedy sa rovná nule a kedy nemá zmysel,
- graficky znázorniť a zapísať zlomkovú časť z celku,
- správne znázorniť zlomok na číselnej osi,
- porovnať a usporiadať zlomky s rovnakým menovateľom (čitateľom) a výsledok porovnávania zapísať znakmi $>$, $<$, $=$,
- vykrátiť a rozšíriť zlomok daným číslom,
- krátením upraviť zlomok na základný tvar,
- sčítať a odčítať zlomky s rovnakými aj nerovnakými menovateľmi,
- nájsť niektorého spoločného menovateľa zlomkov (upraviť zlomky na rovnakého menovateľa),
- pri počítaní dodržať dohodnuté poradie operácií, správne používať zátvorky,
- písomne vynásobiť a vydeliť zlomok prirodzeným číslom a zlomkom,
- vypočítať zlomkovú časť z celku,
- pomocou kalkulačky prevodom na desatinné čísla s danou presnosťou počítať so zlomkami,
- prečítať a zapísať desatinné zlomky,
- previesť zlomok na desatinné číslo,
- zapísať zlomok v tvare desatinného čísla (alebo periodickým číslom) s požadovanou presnosťou (na požadovaný počet miest),
- určiť pri prevode zlomku na desatinné číslo periódu v zápise výsledku,
- zmiešané číslo previesť na zlomok, zlomok, kde je čitateľ väčší ako menovateľ, zapísať v tvare zmiešaného čísla,
- vyriešiť jednoduché slovné úlohy so zlomkami.

Obsahový štandard:

- celok, zlomok ako časť z celku,
- znázornenie zlomkovej časti celku (aj vhodným diagramom),
- znázornenie zlomkov na číselnej osi,
- zlomok ako číslo,
- krátenie (zjednodušovanie) zlomkov, rozširovanie zlomkov,
- základný tvar zlomku,
- zmiešané číslo,
- porovnávanie zlomkov ($<$, $>$, $=$)
- sčítanie zlomkov, odčítanie zlomkov, rovnaký a nerovnaký menovateľ zlomkov, spoločný menovateľ, spoločný násobok, krížové pravidlo,
- násobenie zlomkov, delenie zlomkov
- zlomková časť z celku
- prevrátený zlomok,
- desatinný zlomok, periodické číslo, perióda, periodický rozvoj (kladné racionálne číslo,
- propedeutika kladných a záporných čísel riešením úloh: číselná os, kladné a záporné čísla.

Percentá, promile

Výkonový štandard ... Žiak vie:

- vypočítať 1 percento (%) ako stotinu základu,
- rozlíšiť, určiť a vypočítať základ,
- rozlíšiť, určiť a vypočítať hodnotu časti prislúchajúcej k počtu percent,

- vypočítať počet percent, ak je daný základ a časť prislúchajúca k počtu percent,
- vypočítať základ, keď poznajú počet percent a hodnotu prislúchajúcu k tomuto počtu percent,
- uplatniť vedomosti o percentách pri riešení jednoduchých slovných úloh z praktického života,
- že ak je rôzny základ, rovnakej časti zodpovedajú rôzne počty percent (napr. číslo 50 je o 25% väčšie ako číslo 40, ale číslo 40 je o 20 % menšie ako číslo 50 a podobne),
- vypočítať jedno promile (‰) ako tisícinu základu,
- vzťah medzi zlomkami, percentami a desatinnými číslami,
- vypočítať 10 % , 20 % , 25% , 50 % bez prechodu cez 1 % ,
- prečítať údaje súvisiace s počtom percent/promile z diagramov (grafov),
- zapísať znázornenú časť celku počtom percent/promile,
- znázorniť na základe odhadu (počtu percent/promile) časť celku v kruhovom diagrame,
- porovnať viacero častí z jedného celku a porovnanie zobrazíť vhodným stĺpcovým aj kruhovým diagramom,
- zostrojiť kruhový alebo stĺpcový diagram na základe údajov z tabuľky,
- vypočítať úrok z danej istiny za určité obdobie pridanej úrokovej miere,
- vypočítať hľadanú istinu,
- vyriešiť primerané slovné (podnetové, kontextové) úlohy z oblasti bankovníctva a finančníctva, v ktorých sa vyskytujú ako podnet štatistické dáta (v tabuľkách, diagramoch, ...).

Obsahový štandard:

- percento (%), základ, časť prislúchajúca k počtu percent, počet percent,
- promile (‰),
- kruhový diagram, stĺpcový diagram,
- istina, úrok, úroková miera, pôžička, úver, vklad,
- štatistické údaje, tabuľka, graf, diagram.

Káder a kocka, ich povrch a objem v desatinných číslach, premieňanie jednotiek objemu

Výkonový štandard ... žiak vie:

- načrtnúť a narysovať obraz kvádra a kocky vo voľnom rovnobežnom premietaní,
- vyznačiť na náčrte kvádra a kocky ich viditeľné a neviditeľné hrany a ich základné prvky,
- načrtnúť a narysovať sieť kvádra a kocky,
- zostaviť na základe náčrtu alebo opisu teleso skladajúce sa z kociek a kvádrov,
- zhotoviť náčrt telies skladajúcich sa z kvádrov a kociek,
- nakresliť nárys, bokorys a pôdorys telies zostavených z kvádrov a kociek,
- vzťah 1 liter = 1 dm³,
- premeniť základné jednotky objemu,
- vypočítať povrch a objem kvádra a kocky, ak pozná dĺžky ich hrán,
- vyriešiť primerané slovné úlohy na výpočet povrchu/objemu kvádra a kocky aj s využitím premeny jednotiek obsahu/objemu.

Obsahový štandard:

- priestor, vzor, obraz, náčrt,
- voľné rovnobežné premietanie, perspektíva,
- kocka, kváder, viditeľné a neviditeľné hrany,
- teleso, jednoduché a zložené teleso,
- nárys, bokorys, pôdorys,
- sieť kocky, sieť kvádra,
- povrch kocky a povrch kvádra, jednotky povrchu,
- objem kocky a kvádra, jednotky objemu: m³, dm³, cm³, mm³, km³, l, hl, dl, cl, ml, premena jednotiek,
- priestorová predstavivosť a úlohy na jej rozvoj

Pomer, priama a nepriama úmernosť

Výkonový štandard ... žiak vie:

- zapísať a upraviť daný pomer a postupný pomer,
- rozdeliť dané číslo (množstvo) v danom pomere,
- zväčšiť/zmenšiť dané číslo v danom pomere,
- vyriešiť primerané slovné úlohy na pomer rôzneho typu a praktické úlohy s použitím mierky plánu a mapy,
- rozhodnúť, či daný vzťah je alebo nie je priamou/nepriamou úmernosťou,
- vyriešiť úlohy (aj z praxe) s využitím priamej a nepriamej úmernosti (aj s pomocou jednoduchej alebo zložitej trojčlenky).

Obsahový štandard:

- pomer, prevrátený pomer, postupný pomer ako skrátenejší zápis jednoduchých pomerov, rozdeľovanie celku v danom pomere
- plán, mapa, mierka plánu a mapy
- priama a nepriama úmernosť
- trojčlenky (jednoduchá, zložená)
- kontextové úlohy na priamu a nepriamu úmernosť

Kombinatorika

Výkonový štandard ... žiak vie:

- vypísať (všetky) možnosti podľa určitého systému
- vytvoriť systém (napr. strom možností) na vypisovanie možností
- systematicky usporiadať daný počet predmetov (prvkov, údajov)
- vyriešiť primerané kombinatorické úlohy, vrátane intuitívneho použitia pravidla súčtu a súčinu.

Obsahový štandard:

- objav podstaty daného systému vo vypisovaní možností
- systematické vypisovanie možností, rôzne spôsoby vypisovania možností
- počet usporiadaní, počet možností
- úlohy na tvorbu skupín predmetov a ich počet z oblasti hier, športu a z rôznych oblastí života (propedeutika variácií)
- propedeutika základných modelov kombinatoriky.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Rozhovor, demonštrácia významu dodržiavania bezpečnostných predpisov na konkrétnych príkladoch.

Samostatná práca žiakovi.

Práca v dvojiciach.

Skupinová práca.

Súťaže.

5. UČEBNÉ ZDROJE

- Matematika pre 7. ročník ZŠ 1. a 2. časť
- Zbierka úloh z matematiky pre 5. – 9. ročník
- Nebojte sa písomných prác z matematiky

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- verbálne (slovné) – hodnotiť sa bude aktivita na hodine, úprava písomného prejavu, spolupráca so spolužiakmi
- neverbálne (mimika, gestá, písomné - známku)

Žiaci budú na hodinách matematiky hodnotení známku. Hodnotiť sa budú ústne odpovede a písomné prejavy žiakov (školské písomné práce, tematické kontrolné práce, priebežné kontrolné práce, vstupné a výstupné testy, krátke päťminútovky, domáce úlohy, aktivity na hodine).

Tabuľka hodnotenia písomných prác:

100 - 90%	výborný
89 - 70%	chválitebný
69 - 50%	dobry
49 - 25%	dostatočný
24 - 0%	nedostatočný

Dôležité bude aj sebahodnotenie žiakov a hodnotenie spolužiakmi. Žiaci budú hodnotení podľa Metodického pokynu MŠ č.22/2011- 3121/12824:4-921 z 1.mája 2011 na hodnotenie žiakov Z

Predmet MAT je klasifikovaný na vysvedčení známkami.

Informatika 7.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

V predmete informatika sa prelínajú dve zložky. Jedna zložka je zameraná na získanie konkrétnych skúseností a zručností pri práci s počítačom i aplikáciami – na prácu s digitálnymi technológiami. Druhá zložka je zameraná na budovanie základov informatiky. Hlavne na riešenie problémov pomocou počítačov. Prvá zložka tvorí základ vyučovania informatiky v rámci primárneho vzdelávania a z väčšej časti sa prelína i celým nižším stredným vzdelávaním. Skúsenosti získané praktickou činnosťou v tejto oblasti sú potom dobrým predpokladom pre zvládnutie druhej zložky, ktorá má dominantné postavenie pri výučbe informatiky na strednej škole. Zároveň sa však druhá zložka objavuje už i v primárnom vzdelávaní, aj keď iba vo veľmi jednoduchšej forme. Informatika zároveň pripravuje žiakov na to, aby korektne využívali takto nadobudnuté zručnosti a poznatky i v iných predmetoch.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci :

- uvažujú o informáciách a rôznych reprezentáciách, používajú vhodné nástroje na ich spracovanie,
- uvažujú o algoritmoch, hľadajú a nachádzajú algoritmické riešenia problémov, vytvárajú návody, programy podľa daných pravidiel,
- logicky uvažujú, argumentujú, hodnotia, konajú zdôvodnené rozhodnutia,
- poznajú princípy softvéru a hardvéru a využívajú ich pri riešení informatických problémov,
- komunikujú a spolupracujú prostredníctvom digitálnych technológií, získavajú informácie na webe,
- poznajú, ako informatika ovplyvnila spoločnosť,
- rozumejú rizikám na internete, dokážu sa im brániť a riešiť problémy, ktoré sa vyskytnú
- rešpektujú intelektuálneho vlastníctvo.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Vzdelávací obsah informatiky v Štátnom vzdelávacom programe je rozdelený na päť tematických okruhov:

- Reprezentácia a nástroje – práca s grafikou

- Reprezentácie a nástroje – práca s textom
- Reprezentácie a nástroje – práca s tabuľkami
- Reprezentácie a nástroje - prezentáciami
- Reprezentácie a nástroje – štruktúry
- Komunikácia a spolupráca – práca s webovou stránkou
- Komunikácia a spolupráca – vyhľadávanie na webe
- Algoritmické riešenie problémov – analýza problému
- Algoritmické riešenie problémov – jazyk na zápis riešenia
- Algoritmické riešenie problémov – pomocou postupnosti príkazov
- Softvér a hardvér – práca so súbormi a priečkami
- Softvér a hardvér – počítač a prídavné zariadenia
- Softvér a hardvér – programy proti vírusom a špehovaniu
- Informačná spoločnosť – bezpečnosť a riziká
- Informačná spoločnosť – digitálne technológie v spoločnosti

KLÚČOVÉ KOMPETENCIE

- vytvára textové dokumenty aj s použitím obrázkov a tabuliek
- rozumie pojmom algoritmus, program, programovanie v programovacom jazyku Imagine
- získava základy algoritmického myslenia a schopnosť uvažovať pomocou IKT.
- pracuje s elektronickou poštou
- pracuje s internetovým prehliadačom
- chápe spôsob a mechanizmus vyhľadávania informácií na internete, dokáže presnejšie a adresnejšie vyhľadať požadované informácie
- pozná spôsob využitia vstupných a výstupných zariadení počítača
- spravuje súbory a priečinky
- uvedomuje si dôležitosť využívania IKT v rôznych oblastiach spoločenského aj súkromného života
- uvedomuje si bezpečnostné riziká pri práci s internetom

POSTOJE

- naučiť žiakov pristupovať k riešeniu problémov,
- byť otvoreným k novým objavom, vedeckým a technickým informáciám,
- vzbudiť u žiakov záujem o informatiku, prírodné vedy a svet techniky,
- snažiť sa pochopiť informatické princípy a využívať ich vo svojom živote, lebo človek je súčasťou spoločnosti, v ktorej sa využívajú
- osvojiť si a rozvíjať postupy, riešenia problémov a algoritmické myslenie a tým sa rozvíjajú nielen manuálne zručnosti, ale aj rozumové schopnosti,
- vytvárať pozitívny vzťah žiakov k procesu poznávania a zdokonaľovania svojich schopností

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metódy

- motivačné metódy (motivačné rozprávanie, motivačný rozhovor, motivačný problém, motivačná demonštrácia)
- aktivizujúce metódy (situačná metóda, kooperatívne vyučovanie)
- expozičné metódy (rozprávanie, vysvetľovanie, rozhovor, demonštračná metóda, inštruktáž)
- problémové metódy (projektová metóda, brainstorming)
- fixačné metódy (metódy opakovania a precvičovania pomocou úloh na pracovných listoch)
- diagnostické metódy (pozorovanie)

Formy

- vyučovacia hodina v počítačovej učebni, práca s počítačom
- vyučovacia hodina v učebni s interaktívnou tabuľou

- praktické aktivity
- samostatná práca žiakov
- práca žiakov vo dvojiciach
- skupinová práca
- samostatné učenie prostredníctvom informačnej a komunikačnej techniky
- experimentovanie (samostatné hľadanie, skúšanie, objavovanie)
- projektové vyučovanie

5. UČEBNÉ ZDROJE

Internet, odborné časopisy, CD, DVD, interaktívna tabuľa, Tvorivá informatika (zošit o číslach a tabuľkách, zošit obrázkoch, zošit o práci s textom, zošit s internetom, Informatika okolo nás).

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- **verbálne (slovné)** – ústne odpovede, počítačové zručnosti, prezentácie projektov
- **písomné** – hodnotenie krátkych písomných prác,

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ ISCED 2, (MŠVVŠ SR, č. 2011-3121/12824:4-921)

Predmet INFORMATIKA je klasifikovaný na vysvedčení známami.

Výtvarná výchova 7. ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Výtvarná výchova je predmet, na ktorom žiaci prostredníctvom výtvarných činností spoznávajú vyjadrovacie prostriedky vizuálnych umení (kresby, maľby, plastiky, fotografie, dizajnu, architektúry, videa a filmu). Všetky ostatné didaktické formy ako používanie učebnice, edukačných materiálov, premietanie filmov a podobne sú len doplnkovými aktivitami (v rámci motivácie alebo následných ukážok, diskusií).

Ťažiskom je práca žiakov s výtvarnými materiálmi, technikami a nástrojmi (od ceruzky až po fotoaparát a počítač). Zahŕňa tvorbu od vymyslenia nápadu (čo chcú žiaci vytvoriť), cez nachádzanie formy (ako to vyjadriť), až po realizáciu (schopnosť previesť nápad a formu v materiáli prostredníctvom výtvarnej techniky). Prostredníctvom tohto procesu sa jednak zvyšuje gramotnosť žiakov – schopnosť rozumieť vizuálnym znakom na základe vlastnej skúsenosti, jednak sú uvádzaní do znalosti rôznych foriem súčasnej vizuálnej kultúry i kultúrnej tradície. Žiaci touto formou získavajú dôležité kompetencie porozumenia reklame, filmu a videu, dizajnu, architektúre; fotografiám obrazom a objektom, ktoré ich obklopujú a vytvárajú ich „obraz sveta“.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Hlavný cieľ:

Žiaci sú prostredníctvom aktívnych činností uvádzaní do vizuálnej kultúry a komunikácie – na úrovni poznania i vlastného vyjadrovania.

Žiaci:

- spoznávajú vyjadrovacie prostriedky vizuálnych umení – výtvarného umenia, fotografie, dizajnu, architektúry, videa a filmu, rozumejú im a získavajú základnú gramotnosť v ich používaní,
- rozvíjajú si pozorovacie schopnosti, schopnosti reagovať na vizuálne podnety a výtvarne ich spracovávať,
- rozvíjajú tvorbu vlastných myšlienkových konceptov a ich formálnu a technickú realizáciu,
- spoznajú a slovne pomenujú (výraz), formu, námet umeleckých diel a svoj zážitok z nich výtvarne interpretujú,
- poznávajú vybrané typické diela vizuálnej kultúry, reprezentujúce smery moderného a súčasného umenia a historické slohy,
- osvojujú si primerané kultúrne postoje, názory a hodnotové kritériá; cez zážitky aktívneho vyjadrovania a vnímania umeleckých diel sú uvádzaní do poznávania hodnôt umenia a kultúry – vo vzťahu k tradíciám a na úrovni aktuálneho myslenia a interpretácie.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah vyučovania VV tvorí sústava edukačných tém. Každá z tém zodpovedá riešeniu určitého výtvarného problému. Témy sú zoradené v metodických radoch.

Metodický rad predstavuje riešenie príbuzných výtvarných problémov v priereze ročníkov (v tabuľke vodorovný rad), vždy na úrovni zodpovedajúcej veku. Takéto zoradenie sleduje stupňovanie náročnosti pri štruktúrovaní osobnosti žiaka. Zoradenie edukačných tém v rámci jedného ročníka (v tabuľke zvislý rad) umožňuje učiteľovi sledovať motivačné nadväznosti, prípadne ich zgrupovať a tvoriť z nich edukačné projekty. Takto koncipovaná sieť edukačných tém predstavuje model, s ktorým môže učiteľ dynamicky pracovať – podľa potreby preraďovať témy v časovom pláne jedného ročníka i medzi ročníkmi. Témy napĺňa konkrétnymi úlohami (zadaniami pre žiakov) učiteľ.

Niektoré edukačné témy sú alternatívne – označené ako a), b). V metodickej prílohe osnov sú k jednotlivým metodickým radom vypracované vzorové úlohy, mali by však slúžiť ako nezáväzná inšpirácia pre učiteľov. Okrem navrhovaného priebehu úlohy obsahujú možné motivačné a námetové

východiská, navrhovanú techniku (pokiaľ nie je predmetom edukačnej témy) a vyjadrujú ciele každej úlohy.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metodické východiská predmetu VV je programovaný a riadený proces, v ktorom ale učiteľ iniciuje, rešpektuje a podporuje nápady a individuálne riešenia žiaka. Východiskami tohto procesu sú:

1. činnosti žiakov, ktoré vychádzajú z myšlienkových, formálnych a technických procesov výtvarných a vizuálnych umení. Sú založené na súčasnom stave poznania vizuálnej kultúry;

2. témy/námety/obsahy zobrazovania, ktoré majú svoj dôležitý antropologický a kultúrny charakter; VV predstavuje v rámci obsahu vyučovania jedinečnú možnosť tematizovať základné antropologické koncepty:

a) koncepty časopriestoru (čas, priestor, pohyb, mierka, hĺbka, výška, šírka ...),

b) kultúrne archetypy vyjadrovania prírody (živly, prírodné polarizácie...),

c) kategórie estetického prežívania (krása, škaredosť, neurčitost', drsnosť, jemnosť ...),

d) kategórie uvedomovania si osobnej a kultúrnej identity (ja, iný, cudzinec, priateľ, postihnutý ...; kultúrne rozdielnosti vo vizuálnom vyjadrovaní sveta),

e) kategórie afektivity (radosť, bolesť, smútok, náladu ...).

Témy ponímame z hľadiska:

a) osobnosti a veku žiaka, ŠVP, Výtvarná výchova – príloha ISCED 2 © Štátny pedagogický ústav

b) edukačných cieľov,

c) kultúrno-spoločenskej reality.

Žiak spracováva (mentálne i formálne) symboly, ktoré vizuálne vyjadrujú jeho predstavy a fantazijné koncepty, alebo sa odvolávajú na javovú stránku sveta. Na rozdiel od iných predmetov, ktoré sa zaoberajú niektorými z týchto tém, VV angažuje osobnosť žiaka v inom zmysle: neučí sa o nich, ale vyjadruje ich, hľadá svoj spôsob ich vyjadrenia. To kladie vyššie nároky na senzomotorické a afektívne ciele predmetu a tým dopĺňa predmety, v ktorých prevažuje cieľ kognitívny.

V reflexii diel výtvarného umenia, dizajnu, architektúry, filmu a videa. V nižšom sekundárnom vzdelávaní sa zvyšuje dôraz na poznávanie a veku primeraný rozbor diel vizuálnej kultúry – jednak kľúčových diel reprezentujúcich historické epochy a kultúry, jednak diel reprezentujúcich súčasné tendencie vizuálnych umení.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Výtvarná výchova učebnica pre 7. ročník základných škôl, Čarný, CD-2009-29720/28202-5:911, platnosť 5 rokov

6. HODNOTENIE PREDMETU

Ťažiskovou formou hodnotenia je osobný rozhovor so žiakom, v ktorom učiteľ žiakovi poskytne citlivú, veku primeranú, analyticky podloženú spätnú väzbu o rôznych aspektoch jeho činnosti (viď kritériá hodnotenia). Vo vzájomnej komunikácii má žiak možnosť klásť otázky, alebo zdôvodniť svoj prístup. Túto formu odporúčame príležitostne kombinovať aj so sebahodnotením žiaka. Nevyhnutnou formou hodnotenia je aj škálovanie formou známok, porovnateľné so známokovaním, aké sa používa v iných predmetoch vyučovaných na škole.

Odporúčame hodnotenie výtvarnej výchovy na ZŠ primerane zosúladiť so spôsobom hodnotenia ostatných predmetov. Nie je nutné známkovať každú prácu a každý výkon žiaka. Je na voľbe učiteľa, ktoré úlohy bude hodnotiť, aby poskytli žiakovi i prostrediu dostatočný obraz o jeho kvalitách a vývoji. Odporúčame však, aby žiak bol hodnotený z úloh v rámci rozličných metodických radov, aby bola vyváženosť výkonu žiaka, nakoľko môžu byť rozdiely vzhľadom na rôznorodosť záujmov a schopností žiakov.

Kritériá hodnotenia učiteľ má brať ohľad nato, že výtvarný prejav súvisí s fantáziou, seba projekciou, záujmami a intímny svetom žiaka, a že toto hľadisko sa bude prejavovať aj v jeho riešení výtvarných úloh iniciovaných učiteľom. Preto sa pri hodnotení musí vyvarovať paušálnych súdov a šablónovitých kritérií, ktoré by sa mohli necitlivo dotknúť osobnostného zamerania žiaka. Uprednostňujeme osobný, diferencovaný prístup.

Výsledok výtvarnej činnosti je síce dôležitý, u žiaka naň vzniká obyčajne citová väzba –spokojnosť dieťaťa s vlastným výkonom, čo ho následne motivuje pre ďalšiu výtvarnú prácu a udržiava jeho záujem o sebvýjadrovanie. Je teda potrebné, aby učiteľ k nemu zaujímal stanovisko.

Učiteľ u žiaka hodnotí, primerane veku:

a) priebeh vytvárania postojov: -prístup k činnostiam z hľadiska tvorivosti, t. j. platenie vlastných inovatívnych nápadov a vlastného zamerania pri realizácii edukačnej úlohy,- otvorenosť voči experimentovaniu, skúšanie iných, svojských riešení, -cieľavedomosť riešení, -záujem o činnosti v rámci edukačných úloh a prípravy pomôcok,- schopnosť spolupracovať,- schopnosť zaujímať stanoviská k výsledkom svojej práce a práce spolužiakov;

b) priebeh získavania zručností a spôsobilostí: -technické zručnosti (ovládanie požadovaných nástrojov, materiálov a technických operácií s nimi),-formálne zručnosti (vyjadrovanie sa prostredníctvom výtvarného jazyka),-mentálne spôsobilosti na úrovni rozvoja vnímania a prežívania,- mentálne spôsobilosti na úrovni rozvoja predstavivosti a fantázie,- mentálne spôsobilosti na úrovni myslenia (vlastné témy, koncepcie, návrhy; schopnosť analyzovať a syntetizovať, pomenovať procesy, interpretovať zážitky);

c) priebeh získavania vedomostí: -znalosti oblastí vizuálnej kultúry a výtvarného umenia súvisiacich s preberanými edukačnými úlohami,- pochopenie výtvarného diela a schopnosť interpretovať ho,- znalosť

materiálov, techník, médií a procesov ich používania;

d) schopnosť realizácie výsledného artefaktu.

Na základe metodického pokynu č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy

Hudobná výchova 7. ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Hudobná edukácia v nižšom strednom vzdelávaní predstavuje kontinuálne, systémové a cieľavedomé pokračovanie hudobnej edukácie primárneho stupňa.

Hudobnú edukáciu možno vymedziť tromi prvkami: hudobné umenie – obsah, hudobné schopnosti (zručnosti, návyky) – cieľ a hudobné činnosti – metóda, prostriedok rozvoja hudobných schopností, pochopenia princípov hudby, realizácia hudobného umenia. Sekundárnym obsahom predmetu je umenie, estetika, kreativita, sekundárnym cieľom rozvoj kľúčových kompetencií – komplexný rozvoj osobnosti, všeobecných ľudských kvalít.

Hudobná výchova v základnej škole je predmetom umelecko-výchovným a činnostným, na nižšom strednom stupni sa rozširuje o kognitívny rozmer – uvedomelé prenikanie do štruktúry hudobného diela, hudobno-teoretický a hudobno-historický rozmer, ako konklúzia predchádzajúcej hudobnej činnosti, praktickej hudobnej skúsenosti.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Ciele predmetu možno rozdeliť na špecifické hudobné ciele, špecifické ciele z oblasti umenia, estetiky a kreativity a sekundárne ciele.

Špecifické hudobné ciele:

Žiaci:

- získajú hudobné schopnosti prostredníctvom hudobných činností,
- realizujú hudobné činnosti na základe nadobudnutých hudobných schopností,
- na základe vlastnej skúsenosti si osvoja konkrétne poznatky z oblasti hudobnej teórie a histórie,

Špecifické ciele z oblasti umenia, estetiky a kreativity:

- pochopia podstatu umenia, vytvoria si vzťah k umeniu, majú priamu skúsenosť v oblasti špecifických umeleckých, estetických a psychologických kategórií – emocionálna, prežívanie, zážitok, vnímanie krásy, vlastná tvorivosť (improvizácia, kompozícia), na základe čoho dokážu reflektovať umenie, vnímať krásu, rozpoznať hodnotu, vyjadriť sa prostredníctvom umenia, Sekundárne ciele:

- nadobudnú (prehĺbia) kľúčové kompetencie prostredníctvom hudobného umenia.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

- **TC č.1: Moderná hudba – hudba 20. a 21. storočia (2 hodiny)**
Moderná hudba,
- **TC č.2: Štyri prechádzky a štyri návraty (5 hodín)**
neoklasicizmus, neofolklorizmus, gregoriánsky chorál, moderná vážna hudba
- **TC č.3: Moderná slovenská hudba (4 hodiny)**
Slovenská hudobná moderna, experimentálny slovenský rozhlas, Juraj Hatrík
- **TC č.4: Pestrá paleta populárnej hudby (8 hodín)**
Štýly populárnej hudby a ich charakteristika, hlavní predstavitelia
- **TC č.5: Prieniky hudobných štýlov 1 (7 hodín)**
Džez, opera, opereta, muzikál, kabaret
- **TC č.6: Rock and roll (4 hodiny)**
Vývoj rocku v zahraničí i na Slovensku
- **TC č.7: Prieniky hudobných štýlov 2 (2 hodiny)**
Hudba sveta
- **TC č.8: Zaspievajme si (1 hodina)**

Vokálno-intonačné činnosti

Spievať na základe svojich dispozícií intonačne čisto, rytmicky presne so zodpovedajúcim výrazom jednohlasné, dvojhlasné piesne ľudové aj umelé, v durových, molových a modálnych tóninách, pritom využívať získané spevácke, intonačné a sluchové návyky a zručnosti. Intonovať v tonálnom durovom rade (c1 - c2) na solmizačné slabiky s využitím ďalších pomocných prostriedkov vokálne intonácie. Intonovať v diatonických melodických útvaroch durového a molového tónorodu na solmizačné slabiky. Orientovať sa v grafickom zázname piesní a skladieb rôznych štýlov a žánrov. Dokázať posúdiť kvalitu vokálneho prejavu druhých.

Inštrumentálne činnosti

Dokázať realizovať a vytvárať inštrumentálne sprievody k piesňam, rešpektujúc ich charakter, jednoduchou improvizáciou na detských hudobných nástrojoch „podporiť“ charakter, zmeny nálad hudobnej ukážky, zvýrazniť dôležité hudobné myšlienky reprodukovanej hudby. Rytmizácia jednoduchých inštrumentálnych sprievodov k piesňam na detských hudobných nástrojoch v dvoj -, troj -, štvordobom takte, vrátane synkopy, bodkovaného rytmu. Hranie jednoduchých sprievodov k piesňam na detských hudobných nástrojoch s využitím predohry, dohry, medzihry.

Hudobno-pohybové činnosti

Správne reagovať pohybom na znejúcu hudbu, vyjadriť metrum, tempo, dynamiku, pohyb melódie, v súlade s charakterom piesne alebo skladby. Realizovať hudobno-pohybové hry so spevom, vyjadriť náladu a obsah hudby pohybom, na základe svojich individuálnych schopností a zručností vytvárať pohybové improvizácie a kreácie. Pohybové stvárnenie zmien tempa, rytmu, dynamiky. Taktovanie piesní v 2/4, 3/4 a 4/4 takte.

Percepčné činnosti

Orientovať sa v znejúcej hudbe, na základe použitých výrazových prostriedkov hudby, ktoré vníma, chápe ich funkciu a komunikačné schopnosti hudby. Sluchovo rozlíšiť hudobné nástroje v orchestri.

Dokázať zaradiť a charakterizovať počúvanú skladbu vokálnu alebo inštrumentálnu z hľadiska žánru, postrehnúť výrazné hudobné myšlienky, ich variácie, napätie a uvoľnenie hudby.

Dokázať verbalizovať svoj názor, hudobný zážitok, predstavy od konkrétnych k abstrakcii princípov, všeobecným zákonitostiam a ich materializácii hudobnými prostriedkami.

Charakterizovať základné črty daných žánrov modernej hudby 20. a 21. storočia na základe počúvaných skladieb. Charakterizovať základné typy džezovej a populárnej hudby na základe počúvaných skladieb.

Hudobno-dramatické činnosti

Integrovať a komplexne využívať vokálne, hudobno-pohybové, inštrumentálne a percepčné činnosti spojené v dramatickom príbehu. Získať schopnosť empatického a asertívneho správania sa.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Učiteľ sa usiluje o to, aby poskytoval podnety pre hudobnú aktivitu žiakov:

- skupinové, projektové, diferencované vyučovanie, návšteva hudobných podujatí, besedy,
- zážitkové, kognitívne, skúsenostné metódy, dialóg a diskusia, metódy hrania rolí; špecifické metódy: intonačná metóda s použitím relatívnej solmizácie, imitačná a kombinovaná metóda osvojovania piesní, riadené objavovanie hudby, informačno-receptívna metóda, improvizácia.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Hudobná výchova pre 7. ročník, autori Prof. PhDr. Eva Langsteinová, CSc. a doc. Mgr. Belo Felix, PhD

Zborníky piesní z regiónu Gemer

Internet (you tube)

V hudobnej výchove používame:

- Hudobné náčinie v podobe rytmických nástrojov
- Zariadenia mediálneho charakteru (gramofón, prehrávač CD, prostriedky IKT)
- Hudobné nástroje pre sprievod, keyboard, resp. klavír
- Nosiče hudobných produkcií
- Portréty hudobných skladateľov a iný fotografický materiál

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

verbálne (slovné)

neverbálne (mimika, gestá)

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy č.:2011-3121/12824:4-921 s účinnosťou od 1. mája 2011

Predmet HUV je klasifikovaný na vysvedčení známkami:

1 – výborný,
2 – chválibečný,
3 – dobrý,
4 – dostatočný,
5 – nedostatočný.

Pri hodnotení výsledkov práce žiaka sa postupuje v súlade s:

- výchovno-vzdelávacími požiadavkami vzdelávacích programov,
- požiadavkami na rozvoj všeobecných kompetencií,
- učebnými plánmi, učebnými osnovami a štandardami.

Telesná a športová výchova 7. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet telesná a športová výchova poskytuje základné informácie o biologických, fyzických a sociálnych základoch zdravého životného štýlu. Žiak si v ňom rozvíja schopnosti a osvojuje vedomosti, zručnosti a návyky, ktoré sú súčasťou zdravého životného štýlu nielen počas školskej dochádzky, ale i v dospelosti. Osvojuje si pohybové zručnosti a návyky na efektívne využitie voľného času a zároveň vedomosti o zdravotnom účinku osvojených pohybových zručností a návykov. Dôraz sa kladie na motiváciu k pohybovej a športovej aktivite, vyzdvihnutie osobitostí žiakov a ich individuálnych predpokladov pre vykonávanie daných činností.

Vzdelávací štandard má štyri základné časti: Zdravie a jeho poruchy, Zdravý životný štýl, Telesná zdatnosť a pohybová výkonnosť a Športové činnosti pohybového režimu. Tieto časti zohľadňujú pohybovo a zdravotne orientovanú koncepciu telesnej a športovej výchovy. Časť s názvom Športové činnosti pohybového režimu je členená na základné tematické celky a pre jednoduchšiu orientáciu učiteľa je navrhnutá odporúčaná časová dotácia atletika (15 %), základy gymnastických športov (15 %), športové hry (25 %), sezónne pohybové činnosti (15 %) a povinne voliteľný tematický celok (30 %).

V každom ročníku je povinný aspoň jeden voliteľný TC. Voliteľné TC rozširujú základné TC o pohybové činnosti, ktorých výber umožňuje rešpektovať podmienky školy, záujmy žiakov, záujmy učiteľa, miestne tradície a pod. Vyučovanie voliteľných TC musí rešpektovať plnenie cieľov telesnej a športovej výchovy a bezpečnosť pri cvičení. Obsah voliteľných TC sa využíva na doplnenie základného učiva a na motiváciu žiakov, na rozvoj ich pohybových schopností so zreteľom na skupinové záujmy, individuálne predpoklady žiakov a podmienky školy. Učiteľ môže zaradiť do plánu iba tie športové činnosti, ktoré boli súčasťou jeho pregraduálnej prípravy na vysokej škole, alebo na ktoré získal trénerské alebo cvičiteľské vzdelanie, alebo certifikát v niektorej forme ďalšieho vzdelávania učiteľov a trénerov. Ako povinne voliteľný tematický celok je možné zaradiť menej známe športové hry ako bejzbal, softbal, ringo, lakros, bedminton, florbal, a iné športy, a pohybové aktivity ako korčuľovanie, in-line korčuľovanie, snowboarding, ale i tanec, ľadový hokej a iné pohybové aktivity.

Základnou organizačnou formou je 45-minútová vyučovacia hodina a zúčastňujú sa jej všetci žiaci zaradení do I. a II. zdravotnej skupiny, prípadne III. zdravotnej skupiny (integrované vyučovanie). Žiaci so zdravotným oslabením, zdravotným postihnutím (III. zdravotná skupina) sa môžu vyučovať samostatne v oddelení zdravotnej telesnej výchovy, pričom obsah vyučovania sa realizuje podľa samostatných vzdelávacích programov.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci:

- vysvetlia účinok pohybovej aktivity na zdravie s jej aplikáciou v dennom režime,
- získajú vedomosti o potrebe pohybu ako prevencie pred civilizačnými ochoreniami,
- získajú informácie o situáciách ohrozujúcich zdravie a poskytnú prvú pomoc na veku primeranej úrovni,
- osvoja si zásady správnej výživy,
- vysvetlia význam využívania telovýchovných a športových činností vo svojom voľnom čase,
- vysvetlia význam aktívneho odpočinku na odstránenie únavy,
- rozvíjajú pohybové schopnosti a diagnostikujú úroveň pohybovej výkonnosti,
- osvoja si techniku a pravidlá rôznych športov a športových disciplín,
- sú motivovaní k vykonávaniu pohybovej aktivity a získajú príjemný zážitok z vykonávanej pohybovej činnosti a zo športu.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Rozvoj kompetencií žiaka vo vzťahu k hlavným cieľom predmetu sa uskutočňuje prostredníctvom obsahu v nasledujúcich štyroch moduloch:

- zdravie a jeho poruchy,
- zdravý životný štýl,
- telesná zdatnosť a pohybová výkonnosť,
- športové činnosti pohybového režimu.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metódy vyučovania:

- motivačné metódy: motivačný rozhovor, motivačný výklad, motivačné rozprávanie, besedy, motivačné demonštrácie
- expozičné metódy: výklad, vysvetľovanie, opis, demonštrácia, metóda ukážky, metóda pozorovania, napodobňovania, metóda hry
- metódy s heuristickou funkciou, samostatná práca žiakov
- fixačné metódy: napodobňovanie, opakovanie, metódy pasívneho pohybu a pohybové kontrastu, tiež herné a súťaživé metódy
- diagnostické metódy: metódy pozorovania, testy, metódy rozhovoru a jednotlivé formy práce:

Formy vyučovania:

- forma kruhového cvičenia,
- forma cvičenia na stanovištiach,
- forma doplnkových cvičení,
- hromadná forma,
- skupinová forma,
- individuálna forma.

5. UČEBNÉ ZDROJE

1. L.Kačáni: Tréning vo futbale,
2. L. Kačáni: Herná príprava a prax vo futbale,
3. Š.Adamčák – R. Kollár: Základy športových hier,
4. Metodická príručka na vyučovanie telesnej výchovy,
5. Učebné osnovy TSV – pre 5. až 9. ročník základných škôl
6. Vybrané kapitoly z didaktiky telesnej výchovy

Pomôcky: športové pomôcky pre loptové hry, gymnastické pomôcky, využívanie školských športovísk: telocvičňa, antuková dráha, športový areál

6. HODNOTENIE PREDMETU

Podľa metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ.

- (1) Pri klasifikácii výsledkov v týchto predmetoch sa v súlade s požiadavkami učebných osnov a vzdelávacích štandardov hodnotí:
- aktívny vzťah k predmetu,
 - využívanie osobných predpokladov,
 - autentickosť, kreativita a originalita pri riešení úloh,
 - nachádzanie a používanie medzipredmetových vzťahov a súvislostí,
 - záujem a snaha o zlepšovanie telesnej a duševnej zdatnosti,
 - schopnosť zaujať postoj a vyjadriť vlastný názor.
- (2) Výchovno-vzdelávacie výsledky žiaka sa v predmetoch s prevahou výchovného a umeleckého zamerania hodnotia na základe individuálneho a humanistického prístupu k žiakovi. Klasifikujú sa podľa kritérií uvedených v odsekoch 3 až 7.
- (3) Stupňom 1 - výborný sa žiak klasifikuje, ak je v činnostiach aktívny, samostatný, využíva naplno svoje osobné predpoklady. Pri riešení teoretických a praktických úloh preukazuje svoju autentickosť, kreativitu a originalitu. V prípade potreby je schopný v plnej miere nachádzať a používať medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Má záujem a snahu o neustále zlepšovanie svojej telesnej a duševnej zdatnosti. Vie pohotovo zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a aktívne vyjadriť a obhájiť svoj vlastný názor.
- (4) Stupňom 2 - chváľitebný sa žiak klasifikuje, ak je v činnostiach aktívny, využíva svoje osobné predpoklady. Pri riešení teoretických a praktických úloh preukazuje menšiu mieru autentickosti, kreativity a originality. V prípade potreby je schopný nachádzať a používať medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Prejavuje snahu zlepšovať svoju telesnú a duševnú zdatnosť. Vie zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a vyjadriť svoj vlastný názor.
- (5) Stupňom 3 - dobrý sa žiak klasifikuje, ak je v činnostiach skôr pasívny, málo využíva svoje osobné predpoklady. Pri riešení teoretických a praktických úloh preukazuje nízku mieru autentickosti, kreativity a originality. Jeho vedomosti a zručnosti sú obmedzené, s problémami aplikuje medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Menej sa snaží zlepšovať svoju telesnú a duševnú zdatnosť. Ťažšie zaujíma postoj k požadovaným záležitostiam a s problémami vyjadruje svoj vlastný názor.
- (6) Stupňom 4 - dostatočný sa žiak klasifikuje, ak je na vyučovacích hodinách pasívny, nespolupracuje. Pri riešení teoretických a praktických úloh neprejavuje autentickosť, kreativitu a originalitu. Jeho vedomosti a zručnosti sú veľmi obmedzené, nedokáže aplikovať medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Prejavuje veľmi nízku snahu o zlepšenie svojej telesnej a duševnej zdatnosti. Nevie zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a vyjadriť svoj vlastný názor. Stupeň 4 - dostatočný sa udeľuje výnimočne.
- (7) Stupňom 5 - nedostatočný sa žiak klasifikuje, ak proklamatívne ignoruje výučbu, odmieta spolupracovať, jeho vedomosti a zručnosti sú nedostatočné. Nesnaží sa zlepšiť svoju

telesnú a duševnú zdatnosť. Odmieta zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a vyjadriť svoj vlastný názor. Stupeň 5 - nedostatočný sa udeľuje celkom výnimočne.